

Opinia națională

Săptămânal de opinii, informații și idei de larg interes național

Director: Mioara VERGU-IORDACHE

Anul 20, nr. 578, 28 mai 2012, 8 pagini, 1 leu, www.opinianaționala.ro

SĂ NE TRĂIȚI, COPII!

Sunteți Salvatorii Pământului!

Cristina Andreea Niță, opt ani:
Să plantăm mai mult, să
îngrijim natura și să iubim
mediul! Dacă vom face cu
toții aceste lucruri,
Pământul va fi salvat!

Pagina 8

CONFERINȚA ACADEMICĂ ȘI DIPLOMATICĂ

România – Kazakhstan: 20 de ani de relații diplomatice. Un parteneriat strategic.

Universitatea Spiru Haret a găzduit, în data de 23 mai, Conferința academică și diplomatică *România – Kazakhstan: 20 de ani de relații diplomatice. Un parteneriat strategic*, organizată de Institutul de Relații Internaționale și Cooperare Economică și Ambasada Republicii Kazakhstan.

Evenimentul a fost onorat de prezența foștilor președinți ai României – Ion Iliescu, în mandatul căruia România a îndeplinit recunoașterea diplomatică a Kazakhstanului cu două decenii în urmă, și Emil Constantinescu, în mandatul căruia relația dintre cele două țări s-a dezvoltat la nivel strategic, ministrului Culturii și Patrimoniului Național, Mircea Diaconu, reprezentantului Ministerului Afacerilor Externe al Kazakhstanului, Serzhan Oralbayevich Abdykarimov, ambasadorului Republicii Kazakhstan în România, Talgat Kaliyev, directorului Institutului de

Relații Internaționale și Cooperare Economică, prof. dr. Anton Caragea, vice-președintelui Comisiei pentru Cultură din Parlamentul României, deputatul Ahmet Aledin. Printre participanți s-au aflat ambasadori, personalități de rang înalt, cadre didactice universitare.

Rectorul Universității Spiru Haret, conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea, a adresat participanților un mesaj de bun venit:

Domnilor președinți, domnilor miniștri, domnilor ambasadori, onorați invitați,

Permiteți-mi să vă adresez, în numele meu și al Universității Spiru Haret, un călduros bun venit la conferința academică și diplomatică prilejuită de sărbătorirea a 20 de ani de relații politice și economice intense între România și Kazakhstan.

(Continuare în pag.5)

Profesorul Flavio CORRADINI: Este necesar ca studenții să colaboreze

Joi, 17 mai, după cum v-am informat în numărul precedent al revistei, a fost semnat un important Acord de cooperare academică internațională între Universitatea Spiru Haret și Universitatea din Camerino, Italia. Cu acest prilej, profesorul Flavio Corradini, rectorul universității italiene, a răspuns întrebărilor ziariștilor de la TVH2.0, radio HFM 2.0, *Opinia Națională* și *Atelier jurnalistic* - publicația studenților de la Facultatea de Jurnalism, Comunicare și Relații Publice, răspunsuri pe care vi le prezentăm în pagina 4.

Universitatea Spiru Haret la tine la liceu

În rândul elevilor de clasa a XII-a umblă vorba că după ce termini liceul începi să trăiești cu adevărat și să te bucuri de libertate. Parcă nu se gândesc la opțiunile „serioase” de după examenul de „maturitate”. Uneori par că nu sunt interesați să aleagă drumul potrivit, care, într-un final, să le aducă sentimentul de împlinire. Și pentru că aceste lucruri sunt cunoscute, Universitatea Spiru Haret, prin reprezentanții ei, s-a hotărât să le ofere informații ce le vor fi folositoare în alegerea traseului educațional cel mai potrivit lor. Astfel, la Colegiul Tehnologic Grigore Cerchez din București, a fost organizată o întâlnire a elevilor din clasa a XII-a cu lectorul universitar dr. Alexandru Lucinescu de la Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filosofie.

Text: Corina GHIGA. Foto: Mihăiță ENACHE

(Continuare în pag.4)

IUNIE-IULIE 1940. RAPT ȘI UMILINȚĂ*

Prof. univ. dr. Alesandru DUȚU

Ce s-a întâmplat în tragica vară a anului 1940 - când Uniunea Sovietică, Ungaria și Bulgaria au ocupat circa 100.000 kmp și 7.000.000 locuitori (o treime din teritoriu și din populație), încorporând brutal Basarabia, nordul Bucovinei și ținutul Herța, nord-vestul și sud-estul Transilvaniei, respectiv sudul Dobrogei (toate părți componente ale statului național unitar român, reîntregit în istoricul an 1918 prin hotărârile cu caracter plebiscitar de la Chișinău, Cernăuți și Alba Iulia) – se cunoaște și nu voi insista.

Cum a fost posibil?

Voi repune în discuție fireasca întrebare: *Cum a fost posibil acest lucru?* (și mai ales *fără luptă*) din moment ce - așa cum se aprecia într-un articol cenzurat, ce trebuia să apară în ziarul *Universul* - de ani de zile lozincă oficială pe temeiul căreia se cerea poporului român neconținute sacrificii pentru

apărarea națională, lozincă mereu repetată nu în șoapte timide, ci în discursuri răsunătoare a fost: *«Nici o brazdă din pământul țării!»*. Și iată tragedia (continua autorul articolului): *Nu o brazdă, ci provincii întregi și cele mai frumoase și cele mai românești și cele mai pașnice, adevărate tezaure ale tradiției românești, ne sunt smulse în câteva ore. Nu printr-o victorie a forței în fața unei rezistențe înfrânte, nu printr-un dictat al unui for internațional victorios și hotărâtor al destinelor popoarelor, ci printr-o simplă notă cominatorie. Se cutremură mintea, se revoltă conștiința și se sparge pieptul în indignarea suferințelor în fața unei atari nedreptăți pe care nu o poți pricepe. Cum s-a putut ajunge aici? La ce folosesc lucrările de apărare, altele de același fel, și pentru ce s-au cheltuit zeci de milioane? Ce politică s-a făcut?*

(Continuare în pag.3)

2012 – ANUL HARETIAN, CULTURAL ȘI EDUCAȚIONAL

• Spiru Haret și instituția Teatrului Național

Semnal

A apărut, la Reîntregirea, Alba Iulia, 2012, volumul *Să nu ne răzbunați. Mărturii despre suferințele românilor din Basarabia*, adunate de monahul Moise. Cartea este însoțită de un DVD, care conține filmele: *Deportările din Siberia, Deținuții politici din Basarabia și Foamea din Basarabia (1946-1947)*.

Am văzut un film documentar despre un copil care s-a născut cu inima în afară, iar niște mâini de aur ale unor chirurghi au reușit să pună inima la locul ei. Așa este și Basarabia, un copil cu inima în afara pieptului. Inima Basarabiei trebuie pusă la locul ei. Locul ei este limba română, este istoria română, credința strămoșească. Și lucrul acesta îl putem face numai împreună, în primul rând, românii din țară și, apoi, românii de aici.

(Grigore Vieru – Poezia mea vine din marea singurătate și din greaua suferință, interviu luat de Stelian Gomboș, la Chișinău, în 2002, citat reproduș în *Să nu ne răzbunați*, pagina 10)

Suntem în campanie electorală

L-aș vota pe preotul Florea!

Mioara VERGU-IORDACHE

În mod normal, într-un editorial aduci în discuție evenimente recente, dacă se poate cu bătaie lungă, capabile să informeze cititorul pentru ca acesta să ia decizii corecte. Dar, la noi, „bătaia lungă” ține până la genunchiul broaștei. Ce e valabil în această seară e efemer, mâine dimineată e caduc. Se înființează, se desființează, se decretează, se anulează, se numește, se destitue, se promite, se retrage, se laudă, se detractează, se ceartă, se împacă... Criterii? Bunul plac. Competența? Evident, fidelitatea și carnetul de partid!

Și toată lumea, care pare cuprinsă de o tristă limbuție, și-a apropiat calitatea de comentator politic, discutând și disputând vremelnice evenimente. S-ar putea înțelege că acuz. Da de unde, știu cum e! Ne-a cuprins o disperare care nu ne mai încapă. Încercăm noi, cei care, mai mult sau mai puțin, după posibilități, zidim, să luminăm calea, să oferim soluții, să ieșim din mocirla ubicuă, să facem, adică, ceea ce plătim pe alții să facă: guvernanți, politicieni. Da, dar lor le-am dat noi înșine puterea, prin votul nostru vinovat, puțin blazat...

Și ce e de făcut?! Tot mijloacele democratice reprezintă cheia. Sigur că da, tot votul.

Suntem în plină campanie electorală: afișe, bannere, interviuri, publicații, sondaje, dezbatere, acuzații, dezvinovățiri, chipuri hotărâte, promisiuni, programe, finanțări, parteneriat public-privat, sănătate, câini vagabonzi, grădinițe, salubritate, construcții, izolare termică, apă caldă, reducerea prețurilor la utilități, parcuri, asfaltări... Vorbe, vorbe, vorbe.

Îi ascultăm și nu ne credem urechilor. Unii dintre ei mint cu o nerușinare paralizantă. Alții sunt de-a dreptul personaje de SF! Vorbesc repede și, deși pe înțeles, noi nu-i putem pricepe. Pe asta și contează! Că nu-i obligăm să ne facă să pricepem: adică să fie primii care respectă legea, care nu fură, nu mint, nu preacurvesc, nu ucid (chiar și numai speranțe), să fie modești, generoși, harnici. Mai pe scurt, să vorbească mai puțin și să facă mai mult. Există acești oameni? Fără îndoială! Dar pe ei nu-i cunoaștem. Ei preferă anonimul? Sau nu fac rating?!

Vă fac o confidență, vă spun ce tip de candidat aș vota eu. Colegii noștri de la *Monitorul de Suceava* au publicat, recent o știre: După ce în august 2011, șapte gospodării au fost distruse în urma unui incendiu în comuna Cornu Luncii, preotul Gabriel Puiu Florea a cumpărat o mașină de pompieri pentru comunitatea unde slujește. Preotul Florea și-a vândut tractorul personal și a plătit 2.500 de euro pentru o autospecială scoasă la casă de o brigadă de pompieri dintr-un orășel din Franța. (...) L-aș vota pe preotul Gabriel Puiu Florea! Cred că și dumneavoastră.

STUDENȚII ÎNTREABĂ. PROFESORII RĂSPUND

Astăzi, răspunde conf. univ.dr. Elena GURGU, Facultatea de Marketing și Afaceri Economice Internaționale

Economia mondială contemporană

— unitate a macroeconomiei deschise interdependente

Sistemele economice naționale au devenit sisteme deschise, a căror dezvoltare presupune o comunicare permanentă cu mediul exterior, iar relațiile dintre sistemele naționale apar ca relații de dependență reciprocă, deci de interdependență.

Așa a luat naștere *macroeconomia deschisă (economia națională non-autarhică)*, care este un efect al practicării schimburilor de mărfuri și servicii interțări.

Cauzele adâncirii interdependențelor economice dintre economiile lumii, respectiv ale deschiderii lor tot mai mari spre exterior, ar putea fi următoarele: • exigențele aprovizionării din exterior (diversificarea nevoilor populației odată cu posibilitățile mondiale de a produce); • nevoile de piețe externe de desfacere; • dezvoltarea societăților multinaționale, cu tot setul de favorabilități, respectiv cu ofensiva acestora asupra firmelor naționale mai slabe.

Raportul dintre complexitatea structurii economice și dependența de exterior a economiei unui stat trebuie abordat sub două aspecte: • pe de o parte, structura mai complexă presupune că diferitele ramuri de producție proprii devin, în mod reciproc, atât piețe de desfacere, cât și surse de materii prime, măbind capacitatea de absorbție a pieței externe, ceea ce duce la creșterea independenței față de exterior. • Pe de altă parte, însăși propria dezvoltare presupune participarea mai largă la circuitul mondial de valori, impunând sporirea dependenței de exterior. Legăturile internaționale generează raporturi de interdependență, intercondiționare în dezvoltarea economiilor naționale, ce au un caracter obiectiv, găsindu-și expresia atât în diviziunea internațională a muncii, cât și în sistemul de fluxuri și schimburi care permit introducerea în circuitul mondial a resurselor naționale inegal distribuite, a rezultatelor dezvoltării științei și tehnicii în diferite compartimente naționale, cât și în forme specifice de relații între diferite state pe linia comunicațiilor, transporturilor sau în alte domenii de activitate. Deci, putem afirma că economia mondială este un stadiu mai avansat al pieței mondiale, ce se caracterizează prin ansamblul interdependențelor economice, politice, comerciale și financiar-valutare care au loc între economiile naționale, structurile supranaționale și societățile transnaționale privite și analizate în mod dinamic și evolutiv. Privită în ansamblul său, economia mondială a suferit o serie de mutații de-a lungul existenței sale, schimbări care s-au răsfrânt în primul rând asupra comerțului internațional, modificări care au condus-o către ceea ce este ea astăzi.

1 O prima mutație intervenită în evoluția economiei mondiale constă în modificarea structurii importului și exportului mondial. Acest fapt este evidențiat prin creșterea ponderii grupeii produselor prelucrate și înalt prelucrate, în detrimentul materiilor prime și semifabricatelor. În prezent, se apreciază că 2/3 din comerțul mondial este deținut de produsele din prima grupă, față de numai 1/3 deținute de produsele din cea de-a doua grupă. Cauza principală rezidă, în special, din sporirea mult mai accentuată a prețurilor la produsele manufacturate față de o creștere mai lentă, însoțită uneori chiar de scăderi, în cazul materiilor prime, precum și din revoluțiile în domeniul informaticii și tehnicii de vârf care au propulsat aceste schimburi.

2 Agravarea protecționismului comercial, îndeosebi de natură netarifară, este o altă mutație majoră la nivel de economie mondială. În paralel cu reducerea nivelului taxelor vamale în comerțul mondial a avut loc o proliferare fără precedent a obstacolelor netarifare. La nivelul anului 1990 în comerțul mondial existau circa 1.000 de obstacole netarifare, mergând de la restricții cantitative, norme și standarde tehnice, norme fitosanitare, până la norme de ambalare și etichetare.

3 O altă modificare la nivel mondial constă în tripolarizarea schimburilor comerciale mondiale, prin apariția și funcționarea celor trei mari poli comerciali, și anume: • *polul vest-european*, cuprinzând țările membre ale Uniunii Europene (U.E.) și Asociației Europene a Liberului Schimb (A.E.L.S.), reunite sub denumirea de Spațiul Economic European (S.E.E.); • *polul nord-american*, format din S.U.A. – Canada – Mexic, legate prin Acordul de Zonă de Comerț Liber (N.A.F.T.A.); • *polul Japonia și Asia de Sud și Sud-Est*, format din relațiile economice strânse între Japonia și țările nou industrializate din această zonă (Coreea de Sud, Hong Kong, Singapore, Thailanda, Filipine, Malaysia, Indonezia, ș.a.), relații care se realizează prin intermediul Forumului de Cooperare Economică Asia – Pacific (A.P.E.C.). Dacă se ia în calcul și comerțul intra-comunitar din cadrul U.E., acești trei poli dețin în prezent aproximativ 80% din comerțul mondial. O altă schimbare se referă la faptul că se remarcă, în ultimii ani, creșterea mai rapidă a comerțului țărilor din Asia de Sud-Est și din Europa Centrală și de Est, decât ritmul mondial. Apoi, în ultimele decenii ale secolului trecut, dezvoltarea

economico-socială la scară planetară a fost rezultatul a două mari tendințe aflate într-un proces continuu de reasezare și intercondiționalitate: pe de o parte, crearea și consolidarea entităților naționale, precum și afirmarea independenței națiunilor, iar, pe de altă parte, accentuarea integrării și interdependențelor economice, culturale și politice dintre statele și agenții economice de pretutindeni. Fenomenele anterior enumerate au condus la apariția unor elemente de supranaționalitate (organisme internaționale și societăți transnaționale), ceea ce a făcut ca ultimul deceniu al secolului XX să consfințească o realitate ce nu poate fi ignorată de nici o țară: „*noua față*” a economiei mondiale, care aduce în prim plan elementele de supranaționalitate în detrimentul statelor-națiune. Transnaționalizarea activității economice, în general, și a producției, în special, constituie cea mai semnificativă transformare suferită de economia mondială. Principalii agenți ai acestei transformări sunt societățile transnaționale. Decizia luată de aceste firme de a crea sau dezvolta pe mapamond filiale de producție sau de servicii se află la originea acestei tendințe fundamentale. Transnaționalitatea, ca și integrarea interstatală, reprezintă o sfidare la adresa statului-națiune.

4 La ora actuală se desprind mai multe atitudini față de rolul și perspectivele statului. În statele care au obținut nu de mult timp independența politică, precum și în țările mici și mijlocii, confruntate cu grave probleme economice și sociale, întărirea statului, a funcțiilor sale, reprezintă o necesitate. Acest lucru se și reflectă în orientările politice, fie că este vorba despre țările în curs de dezvoltare propriu-zise, fie de țările aflate în tranziție de la economia de comandă la economia de piață. Cu totul alta este atitudinea în țările occidentale, țări dezvoltate din punct de vedere economic. Granițele naționale, în cazul lor, își pierd importanța. În curând, în Occident va apărea cetățeanul european, beneficiar al pașaportului Uniunii Europene, care va deveni o entitate politică. Pe măsura sporirii dimensiunii activităților economice și politice, statul național se dovedește „prea mic” pentru a aborda în mod adecvat problemele mari (cum ar fi problemele globale cu care se confruntă omenirea: poluarea, alimentația, mediul etc.) dar și „prea mare” pentru „problemele mici” (de exemplu, problemele comunităților locale). Ideea de economie dirijată, care să justifice prezența statului, a căzut în dizgrație, iar mecanismele pieței se bucură de o abordare tot mai mare. Statul a devenit deja „o sarcină prea mare” pentru majoritatea economiilor naționale mari. Se pune problema dacă secolul XXI va fi secolul coabitării statelor-națiune cu societățile transnaționale, sau dacă acestea din urmă vor ajunge să impună regulile jocului.

1. Care sunt principalele modificări ale economiei mondiale?
2. Ce rol are protecționismul comercial?
3. Mai sunt și alte modificări?
4. În acest context, s-a schimbat atitudinea față de rolul statului?
5. Transformările din economia mondială determină modificări în politicile economice statale?
6. Elementele pe care ni ne-ați prezentat sunt germeni ai globalizării?
7. Astăzi, în economia globală, care sunt vectorii transformărilor ce au loc?

5 Transformările majore, în perspectivă, din economia mondială determină modificări importante și la nivelul priorităților politicilor economice atât din țările avansate, cât și din țările în curs de dezvoltare, un rol tot mai important jucând însă abordările strategice și vizionare. Sintetizând însă teoriile și experiențele naționale, precum și tendințele din economia mondială, reies următoarele tipuri de abordări la nivel macro-economic: a) *Abordarea (componenta) sistemică* – care alocă sectorului particular rolul de motor principal al creșterii rapide din economiile performante, în condițiile în care, de regulă, guvernele au eșuat în încercarea de a realiza conducerea directă a producției de mărfuri și servicii. Ca un exemplu al acestui tip de abordare, *componentele de bază ale modelului-prototip japonez* de dezvoltare sunt: • concurența într-un sistem de piață bazat pe proprietatea privată; • fixarea de obiective și stimularea de către guvern a ramurilor industriale strategice; • strategia de creștere stimulată de exporturi în locul politicii de substituție a importurilor; • introducerea capitalurilor și a tehnologiei străine; • sprijinirea producătorilor mici și mijlocii; • politica de redistribuire pentru a preveni creșterea decalajului între venituri; • reforma agriculturii; • popularizarea educației elementare și secundare; • birocrăția eficientă și mai puțin coruptă, angrenată în dezvoltarea economiei naționale; • fundamentul cultural sau religios, însă nu chiar atât de important pentru dezvoltarea macroeconomică. b) *Abordarea (componenta) strategică și vizionară* – care pune accentul pe creștere, dezvoltare și restructurare ca procese de durată, bazate pe o abordare permanentă, creativă și vizionară a viitorului. Aceasta abordare se referă la faptul că toate țările din lume au cazurile lor problemă și se confruntă cu dificila sarcină a restructurării, aceasta din urmă nefiind obiectivul unui anumit moment, ci un proces continuu în fiecare țară. c) *Abordarea (componenta) adaptivă* – care consideră că cheia creșterii pe termen lung este mai degrabă eficiența de adaptare decât cea locativă, fiind de acord că simpla transferare a regulilor politice și economice din economiile de succes către celelalte, mai slabe, nu este suficientă pentru o bună performanță economică a acestora, dacă această transferare nu este susținută și de un set de norme, convenții și coduri de comportament favorabile creșterii. De asemenea, mai consideră că dezvoltarea acestor norme comportamentale este un proces de durată. d) *Abordarea (componenta) responsabilității proprii și a necesității cooperării la nivel național* – care se referă la responsabilitatea națională și la cooperarea pe plan național în ceea ce privește planul transformării sistemice, al restructurării economiei și industriei care să ducă la relansarea procesului de creștere economică și să-i permită țărilor respective să facă față unei competiții internaționale.

6 În contextul procesului de creștere a interdependențelor dintre țările lumii, ca urmare a liberalizării crescânde a circulației factorilor de producție, a mărfurilor și tehnologiilor, ca urmare a extinderii și adâncirii legăturilor transnaționale prin intermediul rețelelor moderne de telecomunicații la nivel economic, politic, social, cultural, ecologic etc., *marile probleme contemporane se transformă din naționale în globale, iar statul național va rămâne pentru o lungă perioadă de vreme unitatea politică structurală a sistemului național*. În ceea ce privește prima componentă a acestui proces, putem spune că adâncirea interdependențelor dintre statele lumii se face remarcată, în primul rând, în faptul că *țările avansate trec din era geopolitică în era geoeconomiei*, eră în care raporturile de forțe și evoluția acestora sunt determinate primordial de gradul de stăpânire a științei și cunoașterii în calitate de resurse strategice primordiale ce se pot transforma rapid în noi produse și tehnologii de fabricație. Un alt proces: *economia capitalistă a intrat în al cincilea ciclu lung al evoluției sale*, care a declanșat o nouă eră, *baza pe prelucrarea și transmiterea datelor*. După cele patru cicluri anterioare, la baza cărora au stat mașina cu abur, căile ferate, electricitatea și automobilul, noul ciclu lung inițiat de revoluția informațională determină impulsuri puternice pentru creșterea economică, accelerează modificările structurale și revoluționează condițiile de viață

7 Un număr de șapte tehnologii și sectoare noi sunt vectorii acestor transformări: • tehnica informațională (computerele, electronica de consum, semiconductorii, telecomunicațiile, automatizarea industrială); • industria noilor materiale; • sistemul energetic bazat pe surse de energie regenerabile și nepoluante; • protecția mediului și economia ecologică; • tehnica spațială; • tehnica genetică; • biotehnologia. În aceste condiții, pe arena internațională are loc o intensificare fără precedent a competiției pentru cucerirea piețelor globale ale tehnologiilor de vârf și, implicit, modificarea priorităților de politică externă și economică în funcție de aceste obiective. În acest context al adâncirii interdependențelor, *componenta ecologică a dezvoltării (ecodezvoltarea sau dezvoltarea durabilă) capătă o importanță din ce în ce mai mare, omenirea fiind confruntată cu dilema majoră de a satisface cerințele actualei generații fără a compromite mediul și necesitățile generațiilor viitoare*. Aceasta este – în esență – cerința de bază a dezvoltării sustenabile și principalul argument al opiniei tot mai răspândite că *economia mondială este în trecere de la economia dominată de politicile economice (anii 1950-1990) la economia ecologică (anii 1990-2030)*, în care prioritară va fi realizarea unui echilibru între creșterea populației și a cerințelor acesteia, pe de o parte, și resursele disponibile, pe de altă parte, protejându-se la maxim condițiile de mediu. De remarcat este faptul că noile tehnologii informaționale permit decuplarea creșterii economice de sporirea consumului de materii prime interne și transformă economia ecologică dintr-o alternativă într-o adevărată componentă de bază a dezvoltării economice.

Opinia
națională

ISSN 1221-4019 și ISSN 1841-4265 (online)

www.opinianaționala.ro

www.facebook.com/
opinianaționala

Like

Strada Fabricii nr. 46G, sector 6, București
Telefon/fax: 021 316 97 91
Centrală: 021 316 97 85, 021 316 97 86,
021 316 97 87, interioare 168 și 169
e-mail: opinia@spiruharet.ro; on@spiruharet.ro

REDACȚIA:

Mioara Vergu-Iordache, Gabriel Năstase (redactor șef),
Corina Ghiga (redactor), Mihăiță Enache (fotoreporter),
Cornelia Prodan, Florentina Stemate (DTP).

Stimați cititori,

Dorim să fiți partenerii noștri în elaborarea publicației *Opinia națională*. De aceea, vă adresăm invitația de a ne transmite opinii, informații, idei de larg interes național, pe care să le publicăm în edițiile viitoare. Așteptăm cu interes și propuneri privind conținutul publicației.

REVISTA OPINIA NAȚIONALĂ

este editată de

FUNDAȚIA ROMÂNIA DE MÂINE

Tiparul executat de
TIPOGRAFIA FUNDAȚIEI
ROMÂNIA DE MÂINE

Solicitări de abonamente,
cu plata prin mandat poștal
sau dispoziție de plată,
se pot adresa serviciului
de difuzare.

Strada Fabricii nr. 46 G,
sectorul 6, București.
Telefon 021.316.97.88/
int.108.

VIAȚA UNIVERSITĂȚII

Toți studenții haretiști
participanți la *Campionatele
Naționale Universitare de
Atletism 2012* – pe podium

La Campionatul Național Universitar de Atletism în aer liber, desfășurat la Cluj-Napoca între 19 și 20 mai, (gazdă - Universitatea *Babeș-Bolyai*), au participat peste 150 de sportivi din 25 de centre universitare din România. Printre ei s-au aflat și opt studenți de la Facultatea de Educație Fizică și Sport din cadrul Universității *Spiru Haret*. Toți opt au urcat pe podium:

- Mihaela Nunu - două locuri I, în probele de *400 metri* și *800 metri plat*
- Cornel Bănănuș - locul I la *110 metri garduri*
- Eliza Toader - locul I la *aruncarea suliței*
- George Claudiu Guset - locul I la *aruncarea greutății*
- Paul Valentin Lemnaru - locul II la *săritura în înălțime*
- Alexandra Grădinariu - locul III la proba de *5 kilometri marș*
- Andreea Ciobanu - locul III la *aruncarea greutății*.

Felicitări! Lect. univ.dr. Marilena COJOCARU

TOTEM

Începând cu data de 17 mai 2012, pe lângă întâlnirile lunare din cadrul cercului *Totem* de la Facultatea de Sociologie-Psihologie, studenții pot participa la ședințe săptămânale, în fiecare joi, de la ora 14, în amfiteatrul 302 din facultate. În cadrul întrunirilor, studenții din anul III participă cu lucrări, care sunt jurizate de colegii lor din anii I și II. Prima ședință de acest fel a avut loc la inițiativa studentei din anul III, specializarea sociologie, Nicoleta Zaneti. Tema, pe care a propus-o spre dezbateri - *Mediul penitenciar*, a rezultat din cercetarea făcută pentru lucrarea de licență.

Universitatea
Spiru Haret
co-organizator la
Man kann nicht
nicht
kommunizieren

Studentele Facultății de Litere: Bianca Dumitrescu, cu lucrarea *EU-Newspeak in Brussels. On the Emergence of a new type of Discourse in Contemporary Romanian*, Georgiana Voicu și Cristina Dumitru, cu lucrarea *The Vowels of Romanian for Speakers of German*, au participat, în perioada 18-19 mai, la Conferința studențească internațională *Man kann nicht nicht kommunizieren*, organizată de Facultatea de Științe ale Comunicării din cadrul Universității Politehnica din Timișoara. Universitatea *Spiru Haret*, reprezentată de prof. univ. dr. Sorin Gădeanu, s-a numărat printre co-organizatori, împreună cu Universitatea din Viena și Universitatea *Lucian Blaga* din Sibiu.

Asist. univ. drd. Lorena MIHĂEȘ

Prima participare a Universității *Spiru Haret* la *Noaptea Muzeelor* a fost un real succes. Aproximativ 650 de persoane au trecut pragul sediului central al universității, din Centrul Vechi al Capitalei. Vizitatorii au putut afla informații noi și au văzut fotografii inedite ale sitului arheologic Romula. Expoziția, realizată în colaborare cu *Muzeul Romanaiului* din Caracal, a prezentat descoperirile făcute, in situ, de către profesorii noștri, sub coordonarea conf.univ.dr. Mircea Negru. Totodată, vizitatorii au putut descoperi proiecte ale studenților din anul V, de la Facultatea de Arhitectură a Universității *Spiru Haret*, care au propus soluții pentru zona Buzești-Berzei, sub îndrumarea arhitect Șerban Sturdza, sociolog Vintilă Mihailescu și arhitect Raluca Munteanu.

Conferința
*Elite și marginalizați
în România (1945-1989)*

Institutul Național pentru Studiul Totalitarismului a organizat la București, 24-25 mai, conferința *ELITE ȘI MARGINALIZAȚI ÎN ROMÂNIA (1945-1989)*. Universitatea *Spiru Haret* a fost reprezentată la acest eveniment științific de profesori de la Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filosofie și Facultatea de Arhitectură, care au susținut lucrările:

- *Eliminarea elitei militare în primii ani postbelici* – prof. univ. dr. Alesandru Duțu
- *De la închisoarea Sighet la Academia Republicii Socialiste România. Studiu de caz: Constantin C. Giurescu* – prof. univ. dr. Ioan Scurtu
- *Intellectualitatea și „democrația populară”* - prof. univ. dr. Gheorghe Onișoru
- *Arhitecți români în recluziune* – asist. univ. dr. arh. Vlad Mitric-Ciuce.

La manifestare au participat profesori universitari din România și din străinătate, istorici și membri ai unor importante organizații: *Asociația Oamenilor de Știință, Consiliul Național pentru Studiul Arhivelor Securității, Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc*.

IUNIE-IULIE 1940. RAPT ȘI UMILINȚĂ*

(Urmare din pag.1)

Constituiau acestea doar câteva întrebări firești, puse nu de cei care se săturaseră de România, ci de cei care aveau să trăiască, să sufere, mai mult sau mai puțin timp, sub stăpânire străină (sau să moară). Constituiau întrebări pe care cenzorul vremii nu le-a acceptat, la care autoritățile nu au răspuns, ca și când eliminarea sau ignorarea lor ar fi șters durerea și măhnirea poporului față de rășluirile teritoriale la care fusese supusă țara, față de politica falimentară a conducerii statale, politice și militare a țării din acel timp.

Șantaj și presiuni externe

Desigur că orice analiză serioasă a acelor tragice evenimente nu poate să nu recunoască situația extrem de dificilă în care se afla atunci România, cu sistemul de alianțe interbelice destrămat, izolată pe plan internațional după capitularea Franței, supusă presiunilor puternice ale Germaniei și Italiei, care au acordat un sprijin deschis celor trei state agresoare și au executat presiuni multiple asupra guvernului român pentru a ceda pretențiilor revizioniste ale celor trei vecini.

Greșeli și slăbiciuni interne

Însă tot atât de adevărat este și faptul că drama României în tragica vară a anului 1940 nu s-a datorat numai factorului extern defavorabil. Extrem de mare a fost și responsabilitatea factorilor interni, care nu au fost în stare să asigure condițiile pentru menținerea unității național-statale, deși fuseseră primite numeroase semnale privind viitoarele agresii ce aveau să se producă asupra țării. Pe bună dreptate, generalul Ion Antonescu întreba: *Ce au făcut atâtea ani conducătorii?* și răspundea apoi acuzator: *„S-au certat, au făcut rând pe rând proiecte peste proiecte și cu aceeași ușurință le-au rupt alții; s-au acuzat și continuă să se acuze reciproc de nepricepere, de necinste, de reacredință etc. etc.*

Vina Executivului român este și mai mare în contextul în care acesta fusese informat cu mult înainte despre viitoarele agresii, Carl Clodius declarând (13 decembrie 1939) lui Ernest Urdăreanu că Germania nu va apăra România „*în momentul când Sovietele vor trece Nistrul*”. Și mai explicit a fost ambasadorul german la Roma, von Mackenssen, care i-a precizat lui Raoul Bossy (14 martie 1940): *„Nimeni nu vrea ca rușii să*

ajungă în Balcani, dar în general se socotește că Balcanii încep la Prut. Pe aceeași linie de atenționare, Wilhelm Fabricius atrăgea atenția lui Grigore Gafencu că Moscova invoca mereu faptul că Odessa era prea aproape de frontiera vestică a Uniunii Sovietice și adăuga cu subînțeles: Cum nu se poate muta Odessa de la locul ei, s-ar putea muta frontiera ceva mai departe. Semnale au venit chiar de la Moscova de unde, la 29 martie 1940, V.M.Molotov a atras atenția asupra unei chestiuni litigioase nerezolvate, aceea a *Basarabiei*. Au urmat numeroase concentrări de trupe la granița cu România, provocarea de incidente de frontieră, cunoscute factorilor responsabili de la București.

Sesizând pericolul care plana asupra României, generalul Florea Țenescu a prezentat regelui Carol al II-lea (la sfârșitul lunii mai 1940) un memoriu în care, după ce aprecia că *pactul ruso-german lasă Rusiei posibilitatea de a ataca Basarabia*, făcea incredibila precizare: *Este ultimul moment ca guvernul să comunice Marelui Stat Major dacă Basarabia trebuie apărată sau evacuată.* În acest context, dacă șeful Marelui Stat Major nu cunoștea poziția guvernului la această problemă elementară, atunci nu este de mirare că a urmat ceea ce se cunoaște.

Am fi avut șanse de rezistență ?

În epocă, autoritățile au invocat raportul de forțe favorabil agresorilor și celor care i-au sprijinit, faptul că, dacă ar fi rezistat, România, *înconjurată pretutindeni de dușmani, unii foarte puternici, ar fi fost zdrobită în puțin timp și desființată ca stat*, așa cum apreciau ministrul Apărării Naționale și șeful Marelui Stat Major în septembrie 1940. Poate că așa ar fi fost. Dar tot atât de adevărat este și faptul că hotarele propriiei țări nu se discută, indiferent de tăria inamicului, indiferent de pericolele externe, că o țară nu se dă, așa cum se aprecia în ziarul *Facla* la 8 august 1940. Categorie că șansele de rezistență erau foarte mici, dacă nu chiar nule, în cazul unei agresii armate sovietice, că Germania a făcut presiuni asupra guvernului român să cedeze și să nu lupte. Dar ce nu face un stat puternic pentru a-și împlini interesele prioritare și de perspectivă? Dacă interesul imediat al Reich-ului era să dea satisfacție Uniunii Sovietice, care-i asigurase spatele în cazul războiului cu Polonia și i-l asigura în continuare în timpul încercării de invazie aeriană a Angliei, interesul de perspectivă german era menținerea păcii în zona

petroliferă română, esențială pentru continuarea războiului la parametri preconizați de Hitler. Chiar dacă ar fi fost înfrântă, România rămânea cu onoarea și demnitate celui ce-și apăra fruntariile indiferent de situație. De altfel, anii care au urmat au dovedit că din punct de vedere uman și material țara a pierdut mult mai mult decât dacă ar fi luptat în 1940, creîndu-și, în același timp, argumente de luat în seamă la viitoarea conferință de pace. Jertfe umane și pierderile materiale de la Odessa, din Crimeea, Caucaz, de la Stalingrad etc. sunt concludente în acest sens. Chiar dacă la pace nu i s-ar fi recunoscut drepturile istorice asupra provinciilor răpite, țara ar fi rămas cu demnitatea celui ce a luptat și s-a sacrificat pentru a păstra ce era al său.

Umilință

Extrem de grav a fost și faptul că în cazul Basarabiei și a părții de nord a Bucovinei dezastrul s-a produs cu multă umilire, în timpul retragerii petrecându-se scene umiltoare chiar și în rândurile oștirii, care avea în dispozitiv forțe suficiente (două comandamente de armată, șapte corpuri de armată, 17 divizii de infanterie și cavalerie, două brigăzi de munte și alte unități) în stare dacă nu să reziste forțelor sovietice cel puțin să se retragă cu demnităteeși să pună la punct pe cei care așteptau la la simbolurile și valorile naționale, la demnitatea ostășească. Semnificativă în acest sens este reacția (tardivă) a șefului Marelui Stat Major, care condamna (25 iulie 1940) faptul că *unii ofițeri s-au lăsat insultați, dezarmați și chiar degradați de bande civile, fără să schițeze măcar un gest de reacțiune, că s-au lăsat batjocuriți în chipul cel mai josnic, fără să găsească mijloacele de a-și apăra onoarea de ofițeri români.* În aprecierea generalului Florea Țenescu, scuzele că această atitudine a fost determinată de dorința de a nu provoca incidente cu trupele sovietice nu trebuiau luate în considerație deoarece *nimeni nu putea da un ordin ca onoarea să nu fie apărată. Un ofițer - mai atrăgea atenția șeful Marelui Stat Major - nu trebuie să se lase jignit nici măcar cu privirea. Reacțiunea trebuie să fie mai puternică cu cât ofensa se materializează prin vorbe sau lovire. Armata română nu se poate lăsa pângărită și batjocurită de minoritari.* Categorie este faptul că au existat cazuri în care comandanții și trupele au manifestat fermitate și demnitate ostășească, inclusiv intervenții în forță pentru a se

asigura retragerea trupelor și restabilirea ordinii pusă în pericol de minoritari. La acestea s-a adăugat și modul lamentabil în care a fost organizată retragerea autorităților, care a semănat mai mult a fugă, asemănătoare celei din toamna anului 1916 (spre Iași), după ce trupele germane au ocupat sudul țării. De neacceptat a fost și atitudinea multor soldați basarabeni, care au părăsit unitățile, plecînd acasă, deși se aflau sub arme și sub stare de jurământ. Alții au rămas în unități. Atitudinea acestora din urmă a fost elogiată de Marele Stat Major la 8 august 1940, prin ordinul nr. 10370. La rîndu-i, ministrul Apărării Naționale a cerut ca acești ostași să fie *îmbrățișați cu deosebire căldură de către toți ofițerii, subofițerii și camarazii lor pentru a li se păstra neștirbită credința și dragostea de țară, precum și speranța în dreptatea Neamului nostru. În acest spirit, comandanții de unități se vor ocupa personal de nevoile sufletești și materiale ale ostașilor adoptați, căutînd pe toate căile a-i face să resimtă cât mai puțin lipsurile lor.*

Speranța reîntregirii

Alături de deznădejde și revoltă, românii și-au manifestat și speranța în reîntregirea teritoriului național. Și *Christos a înviat după Golgotă* – scria, în acest sens, D. Marmeliuc, în *Unversul. E cu neputință ca virtuțile ancestrale ale poporului român - popor de oșteni viteji prin tradiție - să nu dărâme această Golgotă a unui destin nemeritat. Să ne pregătim pentru ceasul cel mare al Învierii, la candelă de veghe a credinței cu care am triumfat peste veacuri.* Convins că pământul Moldovei, rășluit azi va reintra în stăpânirea nației românești, chiar în cursul generației noastre, A.C.Cuza cerea, la rîndu-i, compatrioților: *Acesta să fie gândul stăpîn pe cugetele noastre până la înfăptuirea lui definitivă.* Profeția lui avea să se împlinească peste numai un an, prin lupte și jertfe vrednice, pentru doar trei ani însă. Sintetizînd, la rîndu-i, drama și speranța românilor, Martha Bibescu întreba: *Ce va mai rămîne din țara asta, preciza: Deocamdată este un trunchi schilodit și îndemna: Să credem în stînjenele care va apare.* Să credem.

* Comunicare susținută la sesiunea științifică a cadrelor didactice de la Facultatea de Relații Internaționale, Istorie și Filosofie, specializarea Istorie, din 10 mai 2012

Universitatea Spiru Haret la tine la liceu

(Urmare din pag.1)

De ce era necesară o asemenea întâlnire? Pentru ca elevii să afle ce îi așteaptă în calitate de studenți, ce înseamnă un curs și un seminar, pentru a îi ajuta să își dea seama ce li se potrivește.

Cum a decurs discuția? Mai animată decât s-ar fi așteptat cineva. Elevii l-au primit pe lectorul universitar dr. Alexandru Lucinescu cu scepticism, dar și-au schimbat repede atitudinea și au răspuns cu entuziasm provocărilor lansate de acesta. Au răspuns întrebărilor și au adresat, la rândul lor, întrebări. Printre ele se numără, evident, și „cum este viața la facultate?”, „care sunt libertățile de care se bucură studenții?”.

Cum au reacționat la răspunsuri? Chicotelii și zâmbete largi, nerăbdare (inițială).

Ce își doresc elevii? Să devină avocați, medici veterinari, deși sunt pasionați de călătorii, plimbări, distracție. Impresia lor este că pasiunea și viitoarea meserie sunt lucruri diferite, care nu au cum să se lege, pasiunea se manifestă în timpul liber. Dacă ești pasionat de călătorii, nu te faci șofer, sau ghid turistic, nu ai cum să te întreții din pasiune, este concluzia lor.

• Cătălin Cristea: *Pentru Bacalaureat, pot spune că sunt pregătit, mai departe cred că va fi mai greu. Azi am înțeles că trebuie să punem pasiunea și viitorul nostru pe primul loc.*

• Andrei Dudău: *Eu sunt la clasa de turism și am ales acest domeniu pentru că îmi place. Mai departe cred că voi alege marketing, dar nu știu sigur.*

• Vanesa Buzuleac: *Pasiunea mea este desenul. Și cred că se pot îmbina cele două, pasiunea și serviciul. Poate voi da la Facultatea de Arte sau... aș vrea să devin web designer...*

Care au fost concluziile? Tinerii sunt nehotărâți, simt că mai au încă mult timp pentru a cugeta. Se gândesc la facultate ca la un tărâm al libertății, o libertate pe care nu știu exact cum să o interpreteze. Îi încântă faptul că la

facultate nu vor mai fi chemați părinții pentru a fi înștiințați de notele lor, că nu mai există cataloage, cel puțin nu genul acela de catalog din liceu, îi încântă ideea de interacțiune, îi încântă faptul că la facultate vor fi tratați ca niște maturi, dar nu se gândesc la responsabilitățile pe care vor trebui să și le asume. Lectorul univ. dr. Alexandru Lucinescu i-a îndemnat pe elevi să se supună unui test, să se gândească la cum ar trebui să arate o zi la finalul căreia să spună că sunt fericiți, împliniți. Un exercițiu care ar trebui să îi ajute să aleagă facultatea potrivită.

Reciclează și Creează!

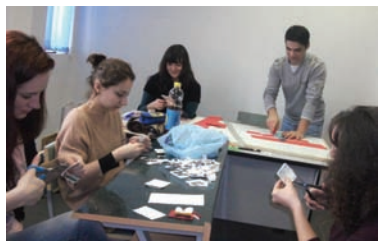
Concursul Reciclează și Creează! s-a încheiat! Felicitări tuturor participanților!

Scopul proiectului *Reciclează și Creează!* a fost acela de a îndemna toți studenții să fie creativi și ecologiști în același timp.

Să privească în jurul lor și să găsească o întrebuintare frumoasă și utilă pentru toate materialele care zac aruncate peste tot în jurul nostru. Obiectivul acestui proiect, destinat tuturor studenților Facultății de Arhitectură, a fost realizarea de piese decorative, cu utilitate cât mai variată, folosind materiale reciclate ușoare, iar piesele finale să poată fi expuse pe panouri verticale, fără să fie nevoie de intervenții care să implice deteriorarea acestora.

Proiectul a fost lansat pe data de 5 martie și s-a desfășurat până pe data de 27 aprilie, timp în care toți studenții interesați de proiect au putut să lucreze la piesele pentru expoziție și au putut interacționa cu organizatorii proiectului pentru eventuale întrebări și idei.

În luna mai s-au anunțat câștigătorii: studentele din anul IV, la Facultatea de Arhitectură: Alexandra Motoroga, locul I, și Daniela Casian, locul II.

Acord de cooperare academică internațională între Universitatea Spiru Haret și Universitatea din Camerino, Italia

Profesorul Flavio CORRADINI: Este necesar ca studenții să colaboreze

Televiziunea H2.0: *Universitatea din Camerino este apreciată la nivel european drept cea mai performantă instituție de învățământ superior în domeniul cercetării. Care sunt principalele direcții care au condus la obținerea unei astfel de recunoașteri la nivel academic?*

Profesorul Flavio Corradini: Suntem mândri de a fi primit, de la Comisia Europeană, această recunoaștere. Este vorba de un mecanism pentru implementarea *Cartei europene a cercetătorilor*, cu scopul de a introduce o conduită a recrutării, a angajării lor. Unul dintre principalele obiective este de a face ca instituțiile de cercetare să fie mai interesante pentru cercetătorii din întreaga lume, pentru a crea un spațiu de lucru stimulant. Pentru a obține acest rezultat, am depus activități multiple. Este importantă o confruntare între procedurile instituționale ale instituțiilor de cercetare, așa cum sunt universitățile, în ceea ce privește *Carta europeană a cercetătorilor*, și, din această analiză, se identifică activitățile, cine le desfășoară și în cât timp, pentru a face cât mai interesant acel institut de cercetare pentru toți cercetătorii din întreaga lume. Acesta trebuie să devină public și recunoscut de Comisia Europeană. În detaliu, aceste activități trebuie să cuprindă proceduri clare și transparente privind angajarea, proceduri clare și transparente privind condițiile de salariu și de pensionare și care sunt veniturile ce se pot adăuga, o monitorizare continuă privind productivitatea cercetătorilor, pentru fiecare în parte, dar care nu privește numai activitatea de cercetare, ci și activitățile instituționale, pe care le desfășoară acestia pentru propria instituție.

Radio HFM 2.0: *Sunteți autorul unor cercetări de referință, publicate în Jurnalul de guvernare electronică și Jurnalul de informatică și de sistem, extrem de cunoscute și apreciate. Ce rol considerați că trebuie să aibă aceste proiecte în reducerea barierei dintre instituții și membrii societății civile, pentru un acces mai bun la informațiile și serviciile publice?*

Profesorul Flavio Corradini: Sunt foarte mândru de aceste lucrări. Cred că în Europa s-a lucrat mult în acest sens, dar mai rămâne mult de lucru în acest domeniu. Am vrut să mă angajez în acest sector pentru că eu cred cu adevărat că tehnologiile informaționale pot fi foarte eficiente pentru o creștere susținută a țărilor noastre. Acest subiect, al administrației publice, are o istorie lungă în Europa. Dacă ne gândim la *Tratatul de la Lisabona* al Comisiei Europene, din anul 2000, Europa trebuia să fie societatea comunicării, cea mai în avangardă în întreaga lume, până în anul 2010. Astăzi știm că suntem într-o teribilă întârziere, dar cred că, privind tehnologiile informaționale, Comisia Europeană crede în acestea. Dacă se citesc documentele *Europa 2020* sau cele care privesc societatea cunoașterii și societatea, inclusiv, ele sunt priorități. Asta mă face să sper că, în viitorii zece ani, se vor găsi detalii în *agenda digitală europeană*. Sunt convins că ne vom dezvolta în direcția aceasta. Îmi doresc ca Europa să devină lider în rezolvarea acestor probleme, pentru că sunt convins că automatizarea în administrația publică nu va face doar ca administrația publică să fie mai transparentă, mai eficientă, dar înseamnă, și sunt convins de acest lucru, că și sectorul privat va fi dezvoltat, și între ele și sectorul educației, despre care am discutat în această dimineață.

Opinia națională: *Considerați că, astăzi, relația dintre guvern, parlament și celelalte instituții publice, existente la nivel european, cu cetățenii statelor membre, prin intermediul sistemelor informatice, este una funcțională?*

Profesorul Flavio Corradini: Sunt foarte convins că trebuie să mergem în această direcție, dar cred într-o dezvoltare mai amplă a serviciilor informatice. E importantă relația dintre cetățean și administrația publică și asta aduce după sine și societatea inclusivă și o democrație participativă, astfel încât un cetățean liber să poată participa la reuniuni prin intermediul tehnologiilor informaționale. Aceleași tehnologii, însă, pot fi utilizate și pentru business, pentru a face comerț. Aici în această universitate am întâlnit o platformă foarte importantă pentru învățare și aceasta poate constitui un subiect de colaborare între universitatea noastră și universitatea dumneavoastră. Comisia Europeană cred că trebuie să facă eforturi pentru amplificarea tehnologiilor informaționale, unul dintre elementele care trag înapoi această dezvoltare este lipsa de structuri de comunicare de bandă largă pe teritorii. Și aceasta poate duce în mod periculos la o situație digital-divice între teritorii care conțin structuri digitale și teritorii care nu dispun de asemenea tehnologii. În viitor va trebui să fim foarte atenți la această temă.

Atelier jurnalistic: *Care credeți că vor fi căile de colaborare între studenții universității din Camerino și studenții Universității Spiru Haret?*

Profesorul Flavio Corradini: Avem multe posibilități de a colabora. Cred că este necesar ca studenții să colaboreze; este vorba de o colaborare instituțională între cele două universități, în care să introducem și o colaborare între studenți. Sunt trei mari sectoare: o primă parte ar privi formarea. Am putea construi împreună cu Universitatea *Spiru Haret* cursuri de formare legate între ele, ca de exemplu masterul în comunicare științifică, care să includă cele trei cicluri: licență, masterat și doctorat. Studenții sunt inserați în aceste cicluri și astfel își pot petrece timpul în cele două universități: șapte luni pot fi studenți la Camerino, șapte luni pot fi la *Spiru Haret* ș.a.m.d. Este un lucru care mie îmi place foarte mult, nu doar pentru că se poate studia în două universități diferite, nu doar pentru faptul că un student, la sfârșit, are o diplomă în România și una în Italia, ci pentru că studenții, noile generații au oportunitatea să trăiască în două țări diferite, prin urmare să cunoască și să trăiască în două culturi diferite și acest lucru este foarte important în zona europeană. Nimeni nu știe, ca student, unde va lucra mâine. Prin urmare, a trăi într-o altă țară oferă o oportunitate în plus studentului. Un al doilea sector privește participarea la proiecte comune, cu atât mai mult cu cât e vorba de proiecte europene. Pentru dezvoltarea acestor proiecte, pot fi implicați studenții celor două universități, prin urmare, au posibilitatea, stând împreună și lucrând în proiecte comune, să înțeleagă bine ce înseamnă cercetare, inovare tehnologică, dezvoltare teritorială. Acestea sunt sectoarele în care Europa trebuie să investească și să se dezvolte în viitorii ani, după părerea mea, dacă vrea să crească și să iasă din criza pe care o trăiește astăzi. Prin urmare, e bine ca studenții, noile generații, să înceapă să lucreze în aceste sectoare. Un al treilea domeniu, în care universitatea noastră are o bogată experiență și vrea să transmită această experiență și Universității *Spiru Haret*, este acela de a crea întreprinderi private, inovative și creatoare. În Europa se numesc *Spin off University*. Noi implicăm în acest domeniu studenți, care sunt

în curs de a fi absolvenți, de a primi diploma, sau chiar absolvenți, care au această idee de a lucra în întreprinderi împreună cu cercetătorii noștri. Este o oportunitate, pe care universitatea noastră vrea să o dea studenților, îndeosebi prin a-i convinge pe studenții noștri sau pe absolvenți să ia calea antreprenorială; universitatea participă în capitalul social și, timp de patru ani, acordă spații și servicii gratuite. Aceasta este o experiență pe care eu am trăit-o personal. Înainte de a fi rector, am fost președintele unei asemenea societăți. Am angajat 14 persoane tinere, șapte pe perioadă nedeterminată și șapte care au lucrat sporadic. A fost o experiență strălucită pentru mine, am învățat multe lucruri, am văzut că au rămas să lucreze 20 dintre absolvenții noștri, unii dintre ei s-au căsătorit, și-au cumpărat case și asta înseamnă creștere pentru întreprinderile din teritoriu. Dacă vrem să lucrăm împreună și pe această direcție, și mă adresez colegilor, e foarte bine! V-am dat câteva soluții. Suntem deschiși să discutăm despre aceste lucruri în orice moment doriți.

CONFERINȚA ACADEMICĂ ȘI DIPLOMATICĂ

România – Kazakhstan: 20 de ani de relații diplomatice. Un parteneriat strategic.

(Urmare din pag.1)

Suntem onorați că Universitatea Spiru Haret a fost aleasă pentru a găzdui un eveniment de o asemenea importanță. Conferința academică și diplomatică de astăzi constituie un moment de referință în dezvoltarea relațiilor dintre România și Kazakhstan. Evoluția Republicii Kazahstan este impresionantă. Anticipând agenda dezbaterilor de astăzi, privim cu interes inițiativa dumneavoastră de a organiza evenimentul EXPO 2017 în Astana, capitala republicii.

Dezvoltarea Kazakhstanului este privită cu interes și de comunitatea academică a universității noastre. De aceea, căutăm posibilități pentru a extinde cât mai mult colaborarea, schimbul de idei și experiențe în plan cultural și economic.

Doresc să amintesc, ca exemplu, participarea noastră, și în acest an, la Forumul de la Astana, consacrat crizei economico-financiare internaționale, unde am avut privilegiul personal de a fi prezent cu o lucrare științifică dedicată acestei probleme majore.

Universitatea Spiru Haret, aflată în cel de-al 21-lea an de existență, este instituția de învățământ superior din România care a deschis numeroase porți de cooperare internațională. Ne propunem să contribuim, astfel, la dezvoltarea dialogului intercultural la un înalt nivel universitar.

Vă mulțumesc încă o dată pentru onoarea de a fi gazdele acestei importante conferințe și vă doresc să vă bucurați de rezultatele drumului pe care îl construiți, cu seriozitate și perseverență, de 20 de ani!

Pe parcursul manifestării au vorbit, salutând evenimentul și subliniind importanța lui, domnii: Emil Constantinescu, Mircea Diaconu, Anton Caragea, Ahmet Aledin, Ion Iliescu, Serzhan Oralbayevich Abdykarimov. Domnul Talgat Kaliyev, ambasadorul Republicii Kazahstan în România, a adresat un mesaj special de salut și mulțumire.

În cadrul conferinței, au fost discutate momente importante ale relației dintre România și Kazahstan: • dezvoltarea schimburilor economice bilaterale în ultimii 20 de ani, schimburile economice anuale situându-se la aproximativ patru miliarde de dolari, statutul

de investitor strategic în România al Kazakhstanului, transformarea Kazakhstanului, prin investițiile făcute în sectorul energetic din România, în principala sursă de energie a țărilor emergente din Asia și a economiilor europene; • organizarea, la București, a Conferinței Internaționale de susținere a Președinției Kazakhstanului la OSCE (24 februarie 2010), singura conferință de acest gen din istoria diplomației românești, ce a exprimat sprijinul românesc pentru agenda de reformare a OSCE, propusă de Kazakhstan; • organizarea în România, cu ocazia împlinirii a 20 de ani de independență a Kazakhstanului, a Conferinței academice Kazakhstan: 20 de ani de independență și progres, conferință ce a marcat extraordinarele rezultate obținute de Kazakhstan în ultimii 20 de ani în planul dezvoltării economice și politice, devenind astăzi un furnizor de securitate la nivel regional; • sprijinul acordat de România găzduirii EXPO 2017 de capitala Kazakhstanului, Astana, și prin organizarea, la București, în aprilie 2012, a Expoziției Astana - capitala viitorului.

Desfășurarea acestei conferințe de amploare, marcând cei 20 de ani de relații diplomatice dintre România și Kazakhstan, este o mărturie nu doar a dezvoltării fără precedent a relațiilor diplomatice și economice dintre cele două țări, dar și a capacității României de a mobiliza eficient elita intelectuală și de a găzdui evenimente menite să marcheze apropierea dintre Uniunea Europeană și zona Asiei Centrale.

În intervențiile lor, vorbitorii au mulțumit Universității Spiru Haret, rectorului său, conf. univ. dr. Aurelian A. Bondrea, pentru condițiile excepționale oferite.

Zilele Culturii Japoneze

După ediții dedicate culturii maghiare, cehești, olandeze, poloneze și israeliene, anul acesta, Teatrul Odeon propune o incursiune în Japonia, în perioada 28 mai – 2 iunie 2012. La Sala Majestic, pe 28 mai, cu intrare liberă, începând cu ora 19,00, publicul va putea admira o expoziție de fotografie și o prelegere despre dansurile sacre *kagura*, urmate de o demonstrație de ikebana și de spectacolul de pian și dans intitulat WA (Armonie). 29 mai - vernisajul expoziției de fotografie, foto-haiku, caligrafie, kimono, origami și obiecte japoneze. De la ora 17,30, Sala Studio va găzdui o demonstrație de ikebana. Seara - un spectacol de teatru

japonez, la Sala Majestic, de la ora 19,00.

30 mai - de la ora 19,00, la Sala Majestic, spectacolul de dans nipon *Culori*.

31 mai - un spectacol inedit prin tehnica neconvențională a mimei în repovestirea pieselor clasice *Dojo-ji*, urmat de o paradă de kimonouri, pe fondul recitalului de tobe *Taiko*.

1 iunie - la Sala Studio, de la ora 19,30, actorii teatrului Odeon propun un spectacol lectură după piesa lui Monzaemon Chikamatsu – *Mesagerul iadului*, urmat de o conferință despre teatrul japonez.

Zilele culturii japoneze se vor încheia pe 2 iunie, cu o seară de *ceremonia ceaiului* și un moment de dans tradițional japonez.

Sibiu: a X-a ediție a Festivalului Internațional de Teatru

Între 25 mai și 3 iunie, Sibiu este o scenă uriașă, care reunește peste 2.500 de artiști din toate colțurile lumii. Agenda de evenimente, deosebit de bogată și variată, aduce publicului producții reprezentative ale marilor companii din străinătate și din România, spectacole de stradă în orașul vechi, în biserici și situri istorice, spectacole de

teatru-dans, flamenco, balet, dans contemporan, teatrul de păpuși, circ, spectacole de lumini, muzică, pantomimă, dar și conferințe, seminarii, expoziții, lansări de carte, instalații și ateliere de lucru, ce au loc atât în spații convenționale, cât și neconvenționale, transformând Sibiu într-o veritabilă capitală culturală a lumii.

Voci românești la festivalul Nopti baroce din Paris

Institutul Cultural Român de la Paris prezintă, între 6 și 12 iunie 2012, a doua ediție a festivalului *Nopti Baroce* la Palatul Béhague. Ca și prima ediție, cea de-a doua reunește, pe scena *Sălii Bizantine*, artiști români și străini.

Trei voci românești excepționale, mezzo-soprana Ruxandra Donose, soprana Teodora Gheorghiu și mezzo-soprana Viorica Cortez, vor cânta pe scena *Sălii Bizantine* pe 6, 7 și 8 iunie 2012.

Festivalul continuă pe 12 iunie, la biserica *Saint-Eustache*, una dintre cele mai mari și mai frumoase din Paris. Fernanda Romilă și Dan Racoveanu vor susține, la orga acestei biserici, un concert la patru mâini. Beneficiile acestui din urmă concert vor fi folosite pentru restaurarea orgii *Charles Mutin*, care se află în *Sala Bizantină* a Palatului Béhague.

Festivalul este organizat în parteneriat cu Ambasada României în Republica Franceză.

Gheorghe Zamfir concertează la Sala Palatului

Maestrul naiului, Gheorghe Zamfir, revine în atenția publicului cu un concert intitulat *Rapsodia Primăverii*, ce va avea loc pe 29 mai, la Sala Palatului din București. Spectacolul va continua cu un turneu național, cu reprezentații, în prima parte a lunii iunie, la Călărași, Slobozia, Iași, Bacău și Piatra Neamț. Este un tip de concert dorit de public, ce îi va permite artistului să traverseze diverse stiluri muzicale, abordate pe parcursul anilor. Admiratorii lui Gheorghe Zamfir se vor putea bucura de un repertoriu variat, ce va include atât cântece din folclor, lucrări din repertoriul internațional, cât și cele mai prețioase creații semnate de artist. Timp de două ore, naiul maestrului va răsună pe scena *Sălii Palatului*, în acompaniamentul orchestrei *Gheorghe Zamfir. Ciobănașul singuratic, Ciocârlia, Cântec de suflet, Doină de jale, El condor pasa, My heart will go on, Memory* sau *Einsamer Hirte* sunt doar câteva dintre melodiile ce vor putea fi ascultate în concert.

Reuniune consacrată muzeografiei românești la

Muzeul memorial Nicolae Iorga, Vălenii de Munte

Aristotel BUNESCU

Nicolae Iorga (1871 - 1940) a fost un istoric, critic literar, documentarist, dramaturg, poet, enciclopedist, memorialist, ministru, parlamentar, prim-ministru, profesor universitar și academician român. În domeniul său impunător de la Vălenii de Munte, acolo unde s-a amenajat un renumit muzeu, la începutul lunii iunie are loc, în fiecare an, o emoționantă întâlnire, care este dedicată nu numai rememorării și valorificării operei impresionante semnate de Nicolae Iorga, dar și pentru sublinierea celor mai noi tendințe în muzeografia românească și internațională.

Muzeul memorial Nicolae Iorga din Vălenii de Munte, secție a Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova, este gazda primitoare, ca în fiecare an, a unei foarte interesante sesiuni naționale de comunicări științifice. În perioada 5-7 iunie 2012, oameni de specialitate din toată țara participă la reuniunea intitulată semnificativ *Rolul muzeelor memoriale în muzeografia românească*. Ediția cu numărul șase a acestei reușite reuniuni științifice are o tematică foarte generoasă: *Muzeul memorial - reper constant al culturii și patrimoniului național, expoziția permanentă - punte de legătură între trecut și prezent*. Un alt subiect atractiv

este dedicat cercetării în muzeele memoriale. Este analizată cercetarea de profil, în domenii conexe, individuală sau în echipă. *Patrimoniul muzeal - valoare, turism cultural și umanism, Contribuții la cunoașterea valențelor instituției muzeale, în educarea tinerei generații* sunt alte teme dezbătute la Vălenii de Munte.

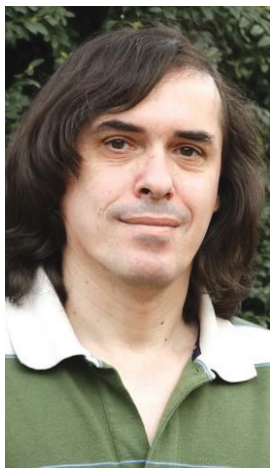
În bisericile medievale exista buna tradiție să se ascundă o comoară adevărată în spatele unei statui, a unei alte opere de artă. Erau tezaure din metale prețioase, obiecte de podoabă din pietre prețioase, ori documente cu valoare inestimabilă. Oamenii, care veneau să se reculegă în aceste locuri dedicate credinței, simțeau, când ajungeau în fața aceluși loc, o forță pozitivă deosebită. În mod similar, eu simt la fel în fața unor exponate, când intru într-un muzeu. În afară de valoarea obiectului în sine, în spate se ascunde acum o altă comoară. În primul rând, povestea acestui exponat, de unde vine, cine au fost proprietarii, care a fost viața lor. În al doilea rând, sunt muzeografii cu bucuriile și tristețile lor. Este grija pentru buna păstrare și valorificare a unui obiect special, care a străbătut secole ori decenii, distanțe mai mari sau mai mici, pentru a ajunge să se ofere privirilor noastre pline de curiozitate, însetate să aflu noi și noi lucruri despre învingerea timpului și a spațiului. Pentru că fiecare dorește să își depășească starea și vrea să lase ceva mai durabil în urma sa.

Muzeele ne dau o lecție bună, care trebuie asimilată temeinic. Aici primim, spre exemplu, lecția teribilă de a trece de la timpul mic la timpul mare. Timpul mic este cel al preocupărilor cotidiene minore, dar necesare. Timpul mare are mai multe registre. Primul este cel care străbate anii unei vieți normale, rămâne valabil și pentru generațiile următoare. Iar ultimul timp, cel mai important, la care trebuie mereu să fim atenți, este cel care cuprinde o Geneză, o Creație, o întregă lume divină, care ne așteaptă cu mari promisiuni.

Câștigătorul Premiul internațional pentru literatură – Haus der Kulturen der Welt Berlin 2012 este

Mircea Cărtărescu

Institutul Cultural Român Berlin anunță că Premiul internațional pentru literatură - *Haus der Kulturen der Welt* 2012 a fost câștigat de către scriitorul Mircea Cărtărescu, pentru *Orbitor II. Corpul*, tradus în limba germană de către Gerhart Csejka și Ferdinand Leopold (*Der Körper*, Editura Paul Zsolnay 2011).

Premiul Internațional de Literatură este decernat anual, începând cu 2009, pentru cea mai bună traducere în limba germană a unei opere beletristice internaționale contemporane, premiind atât autorul, cât și traducătorii cărții. Juriul anului 2012, format din șapte personalități literare, a ales lucrarea scriitorului român Mircea Cărtărescu dintr-un număr de 141 de opere participante. Decernarea premiilor va avea loc miercuri, 6 iunie 2012, la orele 20, în *Haus der Kulturen der Welt*. Premiul, acordat de Fundația *Elementarteilchen* și *Haus der Kulturen der Welt*, va fi înmănat câștigătorilor de către fondatorul său, Jan Slovak, și managerul instituției, prof. dr. Bernd M. Scherer. Discursul festiv va fi susținut de cunoscutul scriitor Péter Esterházy. Nina Petri va citi fragmente din traducerea în limba germană, iar, autorul, din varianta originală. Festivitatea de premiere va fi prezentată de Sigrid Löffler. Scriitorul Mircea Cărtărescu a câștigat nenumerate premii, atât în țară, cât și în străinătate, cel mai recent fiind acordat în 2011, *Premiul Festivalului Internațional Literar de la Vilenica* – Slovenia.

Spiru Haret și instituția Teatrului Național*

Conf. univ. dr. George V. GRIGORE

Aceasta este opera teatrală a celui mai neteatral ministru din câți s’au perindat vreodată la despărțemântul Instrucției publice. (Pompiliu Eliad – profesor universitar)

Reformator al școlii românești din secolul al XIX-lea, matematician, astronom, pedagog, ministru (Ministrul Cultelor și Instrucțiunii Publice) și academician, Spiru Haret (n. 15 februarie 1851, Iași; d. 17 decembrie 1912, București) este unul dintre românii care ne fac să ne mândrim ca popor. Undeva, pe partea nevăzută a Lunii, aproape de polul Sud lunar, un crater, aflat la rândul său într-un crater mai mare – *Aitken*, a primit numele de *Spiru Haret*, în semn de prețuire, din partea Uniunii Astronomice Internaționale. Haret a obținut doctoratul în astronomie la Paris cu teza *Asupra invariabilității axelor mari ale planetelor*; iar, ca ministru al educației, a emis decretul pentru înființarea Observatorului Astronomic din București. Astfel, Spiru Haret este singurul român prezent, prin numele său, pe suprafața astrului lunar, alăturat unui lanț muntos cu numele Montes Carpatius. Un om și un munte - ce poate fi mai semnificativ decât aceasta!

Tânărul Spiru Haret iubea teatrul și știa pe dinafară tot textul muzical al operelor italienești din acea vreme. Din păcate, o răceală căpătată în străinătate și netratată la timp a făcut ca pe mai departe sănătatea sa să trebuiască a fi permanent supra-veheată. Dacă acest lucru nu a fost făcut public este și datorită faptului că însuși Spiru Haret nu a dorit să se dea în vileag. Pentru păstrarea sănătății sale el a trebuit să ia măsuri serioase. Primul doctor român în științe, autorul *Mecanicii sociale* și cel care a diseminat cultura și educația la sate, a suferit mult în timpul tinereții sale. Din cauza grabei cu care a dorit să își termine studiile mai repede decât unii dintre colegi, având resurse materiale mai restrânse decât alții, Spiru Haret a moștenit o fire plâpândă ce solicita un program de odihnă special. Dacă seara trebuia să se culce devreme, ocupațiile sale îl obligau să se scoale de dimineață. Ca ministru, Haret se scula la 5 dimineața și toată ziua nu era altceva decât ministru. Între un ministru, care ar veni regulat seara la teatru, dar nu s-ar ocupa de treburile Teatrului, și altul, care se ocupă de ele până în zori, fără să-și petreacă nopțile la spectacol, dumneavoastră pe care l-ați alege ?

Spiru Haret, fiind un om rezervat, dar sentimental, era impresionat de efortul pe care îl făceau actorii în timpul procesului scenic. Dacă, în pictură, elementul material, de care se slujește artistul, este pânza, pe care se așterne culoarea vopselei, în sculptură, este piatra mângăiată de dalta artistului, în muzică, este diafanul sunet, în arta teatrală, este omul însuși, omul întreg, cu trupul și cu sufletul său. Haret se

întreba dacă acest semen al său – pus pe picior de egalitate cu elementele materiale ale celorlalte arte – are tot ce-i trebuie acasă la el, ca să i se poată apoi pretinde să fie instrument al artei sale, să ne bucure mintea și spiritul cu talentul său. Este oare destul de răsplătit actorul cu valoarea salariului său ori chiar cu plata aplauzelor noastre? Există vreo răsplată adevărată pentru dânsul? *Ciudată stare sufletească*, se va zice, dar, din această stare aparent anti-teatrală, va ieși, dintr-o ascunsă înlănțuire a gândurilor, tocmai fericirea artiștilor din teatru.

Spiru Haret a știut că teatrul este o nobilă instruire a publicului, dar și o distracție. Știa că în țara noastră era nevoie de atâtea lucruri bune de înfăptuit, iar, înainte de a ne gândi la teatru, mai erau și altele mult mai importante. Putem să vorbim despre Universitate, despre Atenee, despre Teatre, despre Pinacoteci, despre tot ce dorii dumneavoastră, dar să nu uităm îmbogățirea, luminarea și ridicarea țaranului român. Pentru acesta trebuiau create bănci populare, obști sătești, șezători, cursuri de seară pentru cei mai în vârstă, grădini școlare, tovărășii agricole între învățători și săteni, biblioteci populare, dar, înainte de toate, școli, tot mai multe școli, tot mai bune, până atunci când vor exista toate școlile de care se simte nevoia. În vârtejul unui asemenea program ministerial unic, îți este greu să vorbești prea mult despre Teatru. Spiru Haret, așa bun organizator cum îl știm, nu ar fi consimțit să încarce bugetul Statului cu cheltuielile Teatrului Național. *Să găsim Teatrului Național alte mijloace* - ar fi zis el. Teatrul Național nu se putea bucura, în împrejurările de atunci ale țării, de un spor de subvenție. Banul țării trebuia întrebuințat mai ales în folosul acelor instituții de care se folosea țara întreagă. Abia pe urmă venea rândul acelor instituții de care se bucura doar o parte restrânsă a populațiilor de la oraș.

Artiștii Teatrului Național și publicul lui nu s-au plâns prea mult de pe urma acestui mod de gândire sănătos al ministrului. Haret n-a vrut ca teatrul să fie un fel de piață publică. Sub ministeratul său, scena Teatrului Național nu a mai fost prilej de distracție, iar cabinele artiștilor pretext de vizite, de întâlniri. El nu s-ar fi învoit, niciodată, ca, pentru considerații politice sau personale, să lase să fie angajat sau să fie înălțurat, la Teatrul Național, un slujbaș oarecare. Un dușman al lui Haret scria într-o publicație a vremii: *Nu mai avem un Teatru Național, ci un „Seminar” al Teatrului Național.* Dar teatrul este o școală, este un templu al

artei. De aici și discuțiile referitoare la repertoriu. Cum trebuie să fie un repertoriu? Înainte de toate, el trebuie să fie cuviincios, înălțător, educativ. *Domnule Director*, întreabă, anul trecut, un părinte nelineștit, la telefon, *ce se joacă deseară la Teatrul dumneavoastră?! „Judecătorul din Zalamea”, domnule. - Pot să-mi aduc și fata? - În toate serile, puteți să aduceți pe domnișoara. - Va să zică, s’au schimbat lucrurile la Teatrul Național? - S’au schimbat, firește că s’au schimbat. În toate serile trebuie să poată veni și fetele. Teatrul e o școală, un „seminar” și o biserică. Mai e de întrebat dacă au drept să vie copiii la școală și la biserică? Contrariul nu e permis.*

În perioada în care Spiru Haret s-a aflat la minister, s-au jucat la Teatrul Național spectacole deosebite precum: *Heidelbergul de altă dată* de Wilhelm Meyer-Forster, *Guerin notarul* de Emile Augier, *Don Carlos* de Schiller, *Un faliment* de Bjornstjerne-Bjornson, *Regele Lear* de Shakespeare, *Electra* de Sophocle, *Judecătorul din Zalamea* de Calderon dela Barca, *Revizorul* de Gogol, *Corbii* de H. Becque, *Brândașa* de Brieux, *Prostul* de Fulda, *Modelul* de Bataille, *Amorul veghiază* de Cailhavet și De Flers, *Zile de sărbătoare* de Carlo Bartolazzi, *Nepotul* de Tristan Bernard, *Portofoliul* de Octave Mirbeau, *Păsări călătoare* de Donnay, *Învingătorii* de Fabre... Câștigul cel mare al teatrului nu a fost reprezentat de numărul premierelor teatrale, dar a fost cuantificat în creșterea numărului de spectatori: magistrați, medici, profesori și ofițeri.

Teatrul nostru trebuia să fie și național, pentru că era vorba de limba ce se auzea pe scenă. Astfel că, sub ministeriatul lui Haret, s-au promovat și s-au jucat piese românești tot mai numeroase și mai valoroase precum: *Trilogia* lui Barbu Delavrancea (*Apus de soare, Viforul, Luceafărul*), *Chinul* de Al.G.Florescu, *Jerfa* de Miclescu, *Înșiră-te Mărgărite* de Victor Eftimiu, *Romeo și Julieta* la Mizil de G. Ranetti. Printre toate acestea s-au prezentat și primele încercări dramatice, mai mult sau mai puțin reușite ale lui M. Sadoveanu, P. Locusteanu, Z. Bărsan, N. Pandelea, C. Rădulescu-Motru, G. Diamandy etc. Întotdeauna a fost la înălțime limba auzită pe scena Teatrului Național, iar aceasta se datorează lui G. Coșbuc, lui Brătescu-Voinești, lui M. Sadoveanu, lui N. Dunăreanu, lui G. Ranetti și tuturor scriitorilor români care s-au implicat în traducerea corectă a dramaturgiei străine abordate. Pe lângă Teatrul Național funcționa un *Comitet de lectură*, numit în puterea noii legi a Teatrelor și format din Duiliu Zamfirescu, Al. Florescu, D. Evolveanu. Acesta avea în sarcină promovarea anumitor dramaturgi și a anumitor dramaturgii în planul de perspectivă al stagiunilor teatrale prezente și viitoare. Astfel se menținea sus stacheta spectacolelor selectate spre a fi prezentate pe scena Teatrului Național.

Spiru Haret a dat Teatrului Național nu numai o îndrumare nouă, mai cuviincioasă și mai rațională, dar și mijloace mai multe de trai. Nereușind să planifice o subvenție substanțială din partea statului, Haret a izbutit, an de an, din partea modestă ce revenea ministerului său, la încheierea anului bugetar, din împărțirea excedentului anual, să acopere vechiul deficit de 72 de mii de lei, ce apăsa asupra Teatrului Național, sub forma unei datorii de 4.500 de lei, plata dobânzilor – această sumă a fost trecută apoi la capitolul „montărilor” – și din capitalul de reparații al Ministerului de instrucții, să refacă scena Teatrului Național, ce stătea să cadă, să reînnoiască lemnăria vechii galerii ce se afla în primejdie să ardă, să reîmprospăteze mobilierul lojelor de rangul I; a dat ordin să se repare caloriferele Teatrului Național și s-au luat măsuri grabnice de apărare împotriva focului, prin instalarea unor lămpi de iluminare sigure, dar și a unor guri de apă și a unor uși de fier, între scenă și sala de spectacole. Cea mai mare binefacere pe care au cunoscut-o teatrele subvenționate sub ministerul său a fost sporirea venitului cu mai bine de o sută de mii anual. Din ce a apărut acest spor? Dintr-o mică taxă de o jumătate de centimă (5%) asupra biletului de intrare de douăzeci de lei, de la toate circurile, cafenelele-concert, panoramele, cinematografele, varietățile, reprezentațiile dramatice și lirice în limbi străine. Astfel cei care „se hrăneau” cu artă străină își plăteau omagiul lor de vasalitate către arta dramatică românească.

Sub ministerul lui Haret s-a dat o nouă ființă legală teatrului. Multe s-au spus împotriva noii *Legi de organizare și administrare a Teatrelor din România*. Noua lege menționa îndatorirea Direcțiilor Teatrelor Naționale de a juca piese românești sau într-o limbă românească îngrijită, cu sporierea ușoară a „tantiemei”, cu premii literare ce le va împărți *Comitetul de lectură* la fiecare doi ani, și mai ales cu premiul cel mare, pe care îl vor decerna „Comitetele reunite” la fiecare cinci ani (50 de mii lei). Mulțumită aceleiași legi, scenele subvenționate de la Craiova și de la Iași au fost pentru prima dată recunoscute ca teatre de stat și au primit o organizare identică cu aceea a Teatrului Național din București. S-a hotărât că toate aceste teatre sunt instituții de cultură națională sănătoasă și trebuie scoase din izolarea în care trăiau până acum, oferindu-le pe mai departe acces la documentația *Academiei Române*, la producțiile literare ale *Facultății de Litere*, dar și la celelalte instituții de cultură din țară cu care vor dori să colaboreze. Tot acum s-a dat artiștilor dreptul de a figura în *Consiliile de lectură* ale teatrelor, dar și dreptul de a putea fi membri ai *Casei de Credit și Economii* a

Corpului Didactic. S-au mărit salariile artiștilor și prin noile măsuri privitoare la pensii, s-au prevăzut condiții de retragere la pensie ale acestora mai omenești decât ale tuturor slujbașilor publici. În anul 1907, un artist societar de clasa I primea 450 de lei, iar apoi, după noua lege, primea 650 de lei, mai mult decât un președinte de tribunal, decât un locotenent-colonel, decât un profesor universitar titular. Nici un artist, fie el cât de începător, nu era retribuit cu mai puțin de 150 de lei lunar la București, cu 100 de lei la Iași și la Craiova. Înainte de noua lege aceștia primeau mai puțin de jumătate din această sumă.

Să nu-l întrebați pe Haret cine a înfăptuit toate acestea. Cu modestia lui obișnuită el va declina orice colaborare, dacă veți aduce laude acestei opere; dacă o veți ataca, cu cavalierism, o va lua asupra sa, spre a o apăra. Care sunt oare meritele și răspunderile lui Spiru Haret în toată această nouă organizare a Teatrului? Care este partea lui în noua și îndrăzneată mișcare întreprinsă ? Bineînțeles că partea cea mai bună. Și aceasta pentru că el a fost, prin întreaga sa gândire și activitate, cel care a inspirat, a povățuit și a sprjinit minut cu minut tot ceea ce s-a înfăptuit.

Toți cei implicați au fost mânăți doar de dorința de a săvârși o lucrare folositoare, un capitol modest din strălucita operă de reîmprospătare sufletească a poporului nostru prin adevărata cultură, pe care o întreprinsese marelui Spiru Haret. Știind realitatea din România aceluia moment, știind ce poate face cu adevărat statul pentru cetățenii săi, Spiru Haret încuraja pe cei puțini și îndrăzneți, pe cei care veneau cu inițiativa privată: *Statul nu este în putere a procura singur toate instituțiile de cultură de care are nevoie țara. Dacă vine inițiativa privată să aducă concursul său, trebuie să se respingă? Negreșit că nu. Din contră, să se încurajeze și să i se înlesnească calea.*

Și atunci ca și acum, se căuta calea de a se ridica nivelul educativ și cultural al maselor largi populare. Doar prin diseminarea informației pe toate palierele sociale putem să fim siguri că am oferit șanse egale tinerelor vârstare ale patriei, spre a ridica o nouă generație în vântul aspru al schimbărilor europene și mondiale. *Fie ca munca, priceperea și dragostea domnului Spiru Haret pentru tot ce a fost spre folosul neamului – după cum menționa preotul profesor C. Ionescu – să găsească mulți imitatori, iar domnia-sa să se bucure și să se înveselească de frumoasele roade ale muncii sale neobosite, precum albina se bucură când își vede stupul plin de miere; iar generațiile viitoare să ia pildă de muncă dezinteresată, de dragoste de neam și de un neajmurmur patriotism.*

*Comunicare prezentată la începutul lunii mai, în marea Aulă a Academiei Române, în cadrul Sesiunii Anuale de Comunicări Științifice a Academiei Române, a Comitetului Român pentru Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST) – Divizia de Istoria Științei.

Filmul de pe Bulevardul Capucinilor Între realismul socialist și Polska Szkola Filmowa

Silviu ȘERBAN

Centrat pe lupta proletariatului pentru victoria comunismului, pe colectivitate, mai degrabă, decât pe individ, realismul socialist a născut opozanți importanți pe terenul cinematografiei, printre care, Școala Poloneză de Film (*Polska Szkola Filmowa*) este una dintre primele mișcări de acest gen, în care accentul se mută pe eroismul individual, în contextul luptei de rezistență a Poloniei din timpul ocupației naziste în perioada celui de-al Doilea Război Mondial. Trecerea la un cinematograf mai liber de „chingile” politice este posibilă, la mijlocul anilor '50, prin slăbirea influenței sovietice, odată cu moartea lui Stalin și „dezghețul” subiectelor sensibile legate de complicata istorie a Poloniei din timpul Rezistenței. *Pokolenie* (*Generație*) se găsește chiar în zona aceasta tranzitorie, incorporând mărci atât ale realismului socialist, cât și ale noului cinematograf polonez, aflat sub influența majoră a neorealismului italian, fiind tributary primului din punct de vedere al

naturii subiectului, dar îndatorat celui de-al doilea din perspectiva elaborării acestuia, a punerii sale în scenă. Astfel că filmul reflectă o versiune manipulatorie a istoriei, subsumată, în mod evident, ideologiei comuniste și puternicei cenzuri de la începutul anilor '50, manifestată în descrierea Rezistenței ca rezultat mai mult al activității forțelor comuniste, Gărzile Patriotice și Uniunea Tinerilor Luptători, decât al luptei Armatei Teritoriale (*Armia Krajowa*) și în evocarea Armatei Roșii sovietice, ca susținător al națiunii poloneze, omițând referințele la rolul Uniunii Sovietice în masacrul de la Katyn ori la neimplicarea Armatei Roșii în susținerea Rezistenței în cadrul Revoltei din Varșovia, fapt ce a contribuit la înfrângerea insurgenților. Însuși titlul, *Generație*, trădează influența realismului socialist, prin sugerarea unei colectivități ca personaj central. Mizanscena propune însă alte norme: povestea „generației” este spusă prin „vocea” unui personaj, tânărul Stach (Tadeusz Lomnicki), iar utilizarea decorurilor și a luminii indică „urme” ale neorealismului italian.

Situat în Varșovia anului 1942, sub ocupația nazistă, *Pokolenie* urmărește destinul tânărului Stach, de la actele de patriotism săvârșite în „joacă”, furând cărbunii din trenurile ce aprovizionau armata germană, până la alăturarea sa Rezistenței, luptând alături de comuniștii din Uniunea Tinerilor Luptători, în rândurile căreia

Pokolenie
(Andrzej Wajda, 1955)

ajunge după ce se angajează ca ucenic la tâmplăria lui Berg și devine familiarizat, ascultând lecțiile veteranului Sekula (Janusz Paluszkiwicz), cu problemele muncitorilor și cu ideile lui Karl Marx. Atât *Armia Krajowa*, adevărata mișcare de rezistență poloneză, cât și religia romano-catolică, dușmani ai comunismului, sunt evocate în tușe negative, prima, ca piedică în calea luptei pentru libertate, cealaltă, ca detaliu ne semnificativ în contextul istoric dat. Vizitându-i casa pentru a căuta o armă furată și suspectându-l

pe Stach, reprezentanții mișcării de rezistență poloneze sunt asociați de mama băiatului cu fasciști, din pricina practicilor asemănătoare. *Crezul Apostolilor*, cerut a fi rostit la lecția de religie, nu este decât vorbărie plictisitoare pentru tânăra audiență, care, câteva cadre mai târziu, pe holurile școlii, ascultă cu înflăcărare discursul mobilizator al liderei tinerilor comuniști, Dorota (Urszula Modrzyńska). Dedicarea cauzei comuniste atrage după sine reprimarea oricăror altor interese particulare. Această renunțare este evocată în mod deosebit prin situația relației dintre Stach și Dorota, în care dragostea dintre cei doi apare doar ca element adiacent, de importanță secundară în raport cu relația lor politică. Iubirea tinerilor este sugerată, simbolic, de regizor, în scena primei întâlniri „politice”, când cei doi simulează, părand totodată atât de autentici, o pereche într-un convoi nupțial, iar, apoi, la despărțire, cu totul involuntar, fata și băiatul ocupă pentru o clipă spațiul unei inimi imense, decupată în planșeta unui fotograf amator în josul căreia sta inscripționat „te voi aștepta”. Scena

anticipează și finalul nefericit al cuplului, la un moment dat Stach trezindu-se singur în cadrul „inimii”, la fel cum va rămâne și în final, când, după prima noapte de dragoste, ieșit pentru câteva cumpărături, tânărul își găsește, la întoarcere, iubita în mâinile Gestapo-ului. Secvența ultimă a filmului descrie cum nu se poate mai bine poziția „tranzitorie” amintită mai sus a peliculei lui Wajda, așezată la intersecția celor două stiluri cinematografice: chipul înlăcrimat al lui Stach în gros-plan este semnul unei drame individuale; durerea

este înălțurată însă imediat odată cu apariția grupului de tineri comuniști recruți, al căror instructor, Stach, urma să fie. Nu întâmplător, ultimul cadru „îngheață” cu imaginea acestora privind zămbitori și plini de speranță în direcția comandantului lor.

*

*

*

Kanal (*Canalul*), cel de-al doilea film al Trilogiei Rezistenței a lui Andrzej Wajda, se situează, în raport cu precedentul, într-un alt sistem valoric, moartea lui Stalin și relansarea industriei cinematografice poloneze permițându-i regizorului să prezinte evenimentele istorice în versiunea lor reală, iar lupta de rezistență a polonezilor să fie descrisă fără a face recurs, în mod obligatoriu, la presupusul ajutor frătesc sovietic. În centrul atenției revine Revolta din Varșovia, dar opozații germanilor sunt, de data aceasta, armata poloneză de rezistență, *Armia Krajowa*.

Televiziunea H2.0

LUNI – 28 mai 2012	MARȚI – 29 mai 2012	MIERCURI – 30 mai 2012	JOI – 31 mai 2011	VINERI – 1 iunie 2012
06:00 Ecumenica Emisiune de Sorin Bejan	06:00 Cinepanorama. Emisiune de Eugen Atanasiu	06:00 Calitatea în învățământul superior. Emisiune de prof. univ. dr. Gheorghe Duda	06:00 Start în carieră Emisiune de conf. univ. dr.Laura Goran	06:00 Toată viața învățăm. Emisiune de prof. univ. dr. Emilian Dobrescu
07:00 Ghiozdanul cu surprize Emisiune de Carmen Fulger	06:30 Deschide cartea! Emisiune de Alexandru Mironov	06:30 Tranziția de la școală la viața activă. Emisiune de conf. univ. dr.Eugen Ghiorghiuță	07:00 Medicina tv. Prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu	06:30 Vorbiți, scrieți românește. Emisiune de conf. univ. dr. Valeriu Marinescu
08:00 Matinal 2.0 Emisiune de Corneliu Toader	07:00 Competiția Fulger Emisiune de Carmen Fulger	07:00 Medicina tv. Prof. univ. dr. Andrei Fircă	08:00 Matinal 2.0 Emisiune de Corneliu Toader	07:00 Medicina tv. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu
10:00 Azi, despre ieri și mâine Emisiune de Corneliu Toader	08:00 Matinal 2.0 Emisiune de Corneliu Toader	08:00 Matinal 2.0 Emisiune de Corneliu Toader	10:15 Universitaria* Emisiune de conf. univ. dr. Valeriu Marinescu	08:00 Matinal 2.0 Emisiune de Corneliu Toader
10:15 Universitaria* Emisiune de prof. univ. dr. Gheorghe Duda	10:15 Azi, despre ieri și mâine. Emisiune de prof. univ. dr. Eugen Ghiorghiuță	10:15 Universitaria* Emisiune de prof. univ. dr. Emilian Dobrescu	16:00 Vorbiți, scrieți românește. Emisiune de conf. univ. dr. Valeriu Marinescu	10:00 Azi, despre ieri și mâine Emisiune de Corneliu Toader
16:00 Calitatea în învățământul superior Emisiune de prof. univ. dr. Gheorghe Duda	16:00 Tranziția de la școală la viața activă. Emisiune de conf. univ. dr. Eugen Ghiorghiuță	16:00 Toată viața învățăm. Emisiune de prof. univ. dr. Emilian Dobrescu	16:30 Medicina tv. Prof. univ. dr. Alexandru Oproiu	10:15 Universitaria* Emisiune de Ciprian Vasilescu
16:30 Medicina tv. Prof. univ. dr. Andrei Fircă	16:30 Post scriptum muzical Emisiune de Sorin Lupașcu	16:30 Medicina tv. Prof. univ. dr. Dorin Sarafoleanu	17:30 Internetul știe tot? Emisiune de Robert Tache	16:00 Viața fără fard Emisiune de Ciprian Vasilescu
17:30 Internetul știe tot? Emisiune de Robert Tache	17:30 Internetul știe tot? Emisiune de Robert Tache	17:30 Internetul știe tot? Emisiune de Robert Tache	18:30 Sondajul zilei Emisiune de Cristina Matei	17:00 Știință și imaginație Emisiune de Alexandru Mironov
18:30 Sondajul zilei Emisiune de Cristina Matei	18:30 Sondajul zilei Emisiune de Cristina Matei	18:30 Sondajul zilei. Emisiune de Cristina Matei	19:30 Jurnal 2.0 Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	18:00 Viață de român Emisiune de Simona Șerban
19:30 Jurnal 2.0 Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	19:30 Jurnal 2.0 Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	19:30 Jurnal 2.0 Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	20:30 Aminții despre viitor Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	18:30 Economia, pentru cine? Emisiune de Ilie Șerbănescu
20:30 Aminții despre viitor Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	20:30 Aminții despre viitor Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	20:30 Aminții despre viitor. Talk-show moderat de Sebastian Lăzăroiu	21:30 Busola electorală Moderator Tiberiu Lovin	19:30 Jurnal 2.0 Emisiune de Veronica Popescu
21:30 Busola electorală Moderator Tiberiu Lovin	21:30 Busola electorală Moderator Tiberiu Lovin	21:30 Busola electorală Moderator Tiberiu Lovin	22:30 Albă ca zăpada Emisiune de Robert Emanuel	21:00 Nocturna Emisiune de Mugur Popovici
22:30 Albă ca Zăpada Emisiune de Robert Emanuel	22:30 Albă ca Zăpada Emisiune de Robert Emanuel	22:30 Albă ca zăpada Emisiune de Robert Emanuel	23:30 Portrete și consemnări Emisiune de Cezar Lungu	22:00 Lumea văzută de aproape Emisiune de Neagu Udroui
23:30 Viața fără fard Emisiune de Ciprian Vasilescu	23:30 Istoria cu învățătură Emisiune de prof. univ. dr. Valeriu Râpeanu	23:30 Între alb și negru Emisiune de Simona Șerban	00:00 Anul electoral 2012 Emisiune Simona Șerban	23:00 Ilinca Dumitrescu și invitații săi Emisiune de Ilie Șerbănescu
00:30 Internetul știe tot? ®	00:30 Internetul știe tot ? ®	00:00 Românul, cetățean european Emisiune Cristina Păușan Nuică	00:30 Internetul știe tot? ®	00:00 Universitaria* ®
01:30 Universitaria ®	01:30 Universitaria* ®	01:00 Internetul știe tot ? ®	01:30 Universitaria* ®	
		02:00 Universitaria* ®		

* Metode de predare interactivă, cursuri aduse în casa telespectatorului de profesori prestigioși. Emisiune realizată în cadrul Departamentului Învățământ.

SÂMBĂȚĂ – 2 iunie 2012	DUMINICĂ – 3 iunie 2012
06:00 Casă dulce românească Emisiune de Ioan Filip	06:00 Agricultura și alimentația Emisiune de Gheorghe Predilă
07:00 Post scriptum muzical Emisiune Sorin Lupașcu	07:00 Lumea sportului Emisiune de Cristina Matei
08:00 Film pentru copii - Animalia	07:30 Partizanii rațiunii Emisiune de Cristian Român
09:00 Ghiozdanul cu surprize Emisiune de Carmen Fulger	08:00 Competiția Fulger Emisiune de Carmen Fulger
10:00 Agricultura și alimentația Emisiune de Gheorghe Predilă	09:00 Deschide cartea! Emisiune de Alexandru Mironov
11:00 Start în carieră Emisiune de conf. univ. dr. Laura Goran	09:30 Ecumenica. Realizator Sorin Bejan
12:00 Lumea sportului Emisiune de Cristina Matei	10:30 Miorița – antologie de folclor tradițional. Emisiune de Ioan Filip
12:30 Partizanii rațiunii Emisiune de Cristian Român	11:30 Film documentar – Lumea spectaculoasă a automobilelor
13:00 Har et party Emisiune de Carmen Fulger	12:30 Forum IT Emisiune de Cătălin Grosu
14:00 Cinepanorama Emisiune de Eugen Atanasiu	13:30 Călător prin țara mea. Emisiune de Cătălin Maximiuc
14:30 Locuri de poveste. Emisiune de Viorel Popescu	14:00 Mișcare, sănătate și frumusețe. Emisiune de Cristina Matei
15:00 Viața în doi. Emisiune de Veronica Popescu	
15:30 Călător prin țara mea Emisiune de Cătălin Maximiuc	

☐ **Film românesc**

☐ sâmbătă, 21:30

☐ **Și totul era nimic...**

☐ Într-o dimineață de toamnă târzie, la marginea orașului, are loc slujba de sfințire a unei noi biserici. Icoanele care o împodobesc sunt pictate de o mare vedetă locală, manelistul Adrian Țițademățu alias Abdulah, un geniu al muzicii, convertit la creștinism și la pictură religioasă. „Nimic nu este adevărat, totul este posibil”, într-un film semnat Cristina Nichituș

Concepte și noi dezvoltări expresive în cercetarea fenomenului artistic contemporan

Arte surori în cadrul *Facultății de Arte, Teatrul și Muzica* și-au dat mâna din nou și, prin aplecarea asupra fenomenului artistic, au cercetat premisele creației de orice natură ar fi ea, punând-o în slujba societății și a tinerilor discipoli haretiști. A avut loc Sesiunea anuală de comunicări științifice ale studenților și masteranzilor: *Concepte și noi dezvoltări expresive în cercetarea fenomenului artistic contemporan (muzică și teatru)*. În deschidere, directorul Centrului de cercetare științifică și creație artistică, lector univ. dr. Otilia Pop-Miculi, a vorbit despre importanța cercetării științifice în viața noastră universitară, în abordarea pozitivă a unui viitor ce deschide noi premise artelor, decanul facultății, conf. univ. dr. Mihai Mălaimare, a încurajat inițiativa studenților și masteranzilor de a avea un studio teatral, *Black Box Studio Sud*, la înălțimea așteptărilor, locul unde au avut loc, deja, zeci de spectacole minunate, prodecanul conf. univ. dr. George Grigore a menționat faptul că Televiziunea *H2.0* și Radioul *HFM 2.0* au transmis, periodic, programul acestui studio teatral studențesc, dar și reportaje, interviuri, emisiuni vivante, la care participă studenții și masteranzii haretiști, conf. univ. dr. Sorin Lerescu a anunțat că ultimul număr al *Analelor* din *Seria Arte* este gata de tipar, directorul Departamentului, conf. univ. dr. Georgeta Pinghirciac, a insistat asupra valorile tinerelor talente de la muzică, tineri

minunați, care ne reprezintă pe scenele consacrate ale țării, dar și peste hotare. Au urmat lucrările sesiunii. În secțiunea pentru studenți, moderator conf. univ. dr. Georgeta Pinghirciac, au fost prezentate lucrările studenților de la specializarea *Pedagogie Muzicală*: Constantin Trașcă, anul I, *Dezvoltări expresive în creația de opera a lui W. A. Mozart* (coordonator: conf. univ. dr. Georgeta Pinghirciac), Isabela Cristea, anul III, *Instrumente muzicale străvechi în slujba meloterapiei – metoda teraputei Nineta Crainici* (coordonator: lector univ. dr. Crinuța Popescu), Denis Maxim, an III, *Aspecte ale valorificării folclorului în creația corală românească din prima jumătate a sec. XX* (coordonator: lector univ. dr. Luminița Guțanu). La Secțiunea pentru masteranzi, moderator conf. univ. dr. George Grigore, de la specializarea *Pedagogie Muzicală*: Oana Roxana Florescu, anul I, *Analiza comparată Kreisler/ Massenet* (coordonator: conf. univ. dr. Maia Ciobanu), Anda Moldovan, anul II, *Audiția – componentă esențială în procesul de educație muzicală* (coordonator: conf. univ. asoc. Irina Hasnaș); de la specializarea *Artă Teatrală*: Ionuț Olaru, anul I, *Importanța igienei și a antrenamentului în menținerea calității aparatului fonor-respirator* (coordonator: prof. univ. dr. Adriana Marina Popovici), Carmen Moise, anul I, *Teatrul antic grec și*

cetatea – originile teatrului, necesitatea acestuia (coordonator: prof. univ. dr. Ștefan Velniciuc), Ana Vicovan, anul I, *Rolul teatrului în educația gimnazială și nu numai – dezvoltarea spontaneității și a inventivității, exprimarea liberă, lucrul în echipă* (coordonator: conf. univ. dr. George Grigore), Claudia Laurenția Drăgan, anul I, *Rolul jocului în tratarea persoanelor cu probleme de sănătate psihică, fizică sau de adaptare socială* (coordonator: lector univ. dr. Iulia Boroș), Cristian Dionisie, anul I, *Teatrul ca terapie. Handicapul și problema handicapului. Integrarea socială în mediul de viață. Probleme de integrare a copiilor cu cerințe educative speciale* (coordonator: lector univ. dr. Ion Florin Grigoraș) și Laura Manea, anul I, *Expresia verbală și vorbirea scenică* (coordonator: conf. univ. dr. George Grigore). Echipa de organizatori, conf. univ. dr. Georgeta Pinghirciac, conf. univ. dr. George Grigore, conf. univ. dr. Sorin Lerescu, lector univ. dr. Crinuța Popescu și lector univ. dr. Otilia Pop-Miculi, s-a dedicat bunei desfășurări a acestui eveniment, care dovedește, încă o dată, capacitatea cercetării științifice și creației artistice de a aduce noi valori și valențe în panoplia rezultatelor excelente ale studenților și masteranzilor de la *Facultatea de Arte*. Conf. univ. dr. George GRIGORE

Radio Hfm2.0

LUNI 07.00-12.00 – Matinal 2.0 Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan 12.00-13.00 – Internetul știe tot? Realizator: Robert Tache 13.00-16.00 – Ce contează? Realizator: Antonio Glodeanu 16.00-19.00 – Drive Time 19.00-22.00 – Scurt pe doi ... punct 0 Realizator: Maria Ilie 22.00-23.00 – Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea	JOI 07.00-12.00 – Matinal 2.0 Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan 12.00-13.00 – Internetul știe tot? Realizator: Robert Tache 13.00-16.00 – Ce contează? Realizator: Antonio Glodeanu 16.00-19.00 – Drive Time 19.00-22.00 – Scurt pe doi ... punct 0 Realizator: Maria Ilie 22.00-23.00 – Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea
MARȚI 07.00-12.00 – Matinal 2.0 Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan 12.00-13.00 – Internetul știe tot? Realizator: Robert Tache 13.00-16.00 – Ce contează? Realizator: Antonio Glodeanu 16.00-19.00 – Drive Time 16.30- 17.30 – Invitatul de la radio Realizator: Sorin Lupașcu 19.00-22.00 – Scurt pe doi ... punct 0 Realizator: Maria Ilie 22.00-23.00 – Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea	VINERI 07.00 -12.00 – Matinal 2.0 Realizator: Alina Toma, Tibi Ursan 12.00-13.00 – Măine, astăzi va fi ieri Realizator: Robert Tache, Corneliu Toader 13.00-16.00 – Ce contează? Realizator: Antonio Glodeanu 13.00-16.00 – Frecvența obligatorie Realizator: Alina Toma 16.00-19.00 – Drive Time 19.00-22.00 – Scurt pe doi ... punct 0 Realizator: Maria Ilie
SÂMBĂȚĂ 08.00-12.00 – Matinal de week-end 12.00-13.00 – IT&C Realizator: Tibi Ursan 13.00-17.00 – Siesta de week-end Realizator: Robert Tache 17.00-19.00 – Sacreat în România Realizator: Robert Tache 23.00-00.00 – Café Nocturn Realizator: Luminița Bondrea	DUMINICĂ 08.00-12.00 – Matinal de week-end 12.00-13.00 – Omul din spatele personalității Realizator: Maria Ilie 13.00-17.00 – Siesta de week-end 17.00-19.00 – Top 2.0 Realizator: Alina Toma, Alex Crăciun 20.00 – 22.00 – Povești nespuse

SĂ NE TRĂIȚI, COPII! Sunteți Salvatorii Pământului!

Like și share
pentru
Salvatorii Pământului

Se apropie 1 iunie, Ziua Internațională a Copilului. Ca la orice zi festivă, noi, maturii, ne mobilizăm (de prea multe ori festivist) să le facem bucurii, să le ducem daruri, neînțelegând, parcă, realitatea că, de fapt, și atunci când primesc daruri, copiii dăruiesc sănătate, fericire, poftă de viață, împlinire. Ce-ar fi lumea fără zâmbetul copiilor, fără inocența lor, fără curiozitatea, fără inventivitatea lor? Ce-ar fi lumea?!

Inventivitatea copiilor nu are margini, este lipsită de prejudecăți, nu se împiedică în „nu se poate!”, „nu e moral”, „nu e real” etc. Gândul lor zboară și imaginează soluții, la care maturii nu au acces.

Copiii trebuie doar stimulați, îndemnați să gândească despre ceea ce-i înconjoară. Rezultatele sunt peste măsură!

O inițiativă demnă de toată lauda are RFI România, care a pus laolaltă două aniversări speciale ale începutului calendaristic de vară: Ziua Internațională a Copilului (1 iunie) și Ziua Mondială a Mediului (5 iunie), oferind copiilor ocazia să fie creativi și grijulii cu mediul înconjurător încă de la o vârstă fragedă. Dezvoltată sub forma unui concurs – intitulat, sugestiv, Salvatorii Pământului – inițiativa a strâns deja foarte multe idei de la copiii care s-au transformat în mesagerii Terrei, o planetă care are nevoie să fie protejată de poluare, de metode invazive de producere a energiei sau construcții.

Copiii au fost invitați, astfel, să participe la un concurs de desene, organizatorul dedicând o pagină web (www.rfi.ro) fiecărui desen, adepții ideii salvatoare având ocazia să comenteze, să dea share paginii sau like. La finalul fiecărei zile, desenul care strânge cele mai multe like-uri este premiat cu un joc Buki Instalație Eoliană, un joc potrivit copiilor de peste opt ani, nominalizat în competiția Jucăria Verde a anului la Toy Fair 2011 de la Nurenberg. Cei mici pot construi o instalație eoliană cu ajutorul căreia vor încărca o baterie, un acumulator sau vor aprinde un bec, toate acestea folosind exclusiv energia vântului.

Răspunzând cu entuziasm acestei inițiative, copiii din toată țara (să-i remarcăm, printre alții, pe cei din Buzău, Brăila, Galați, Iași, Suceava, Târgu Neamț sau București!) au demonstrat cât sunt de preocupați de susținerea unui mediu curat.

Până pe 1 iunie, vor fi strânse cele mai atractive idei de salvare a planetei, iar, pe 5 iunie, de Ziua Mondială a Mediului, intenționând să arate că cei mici sunt viitorii salvatori ai planetei, pentru că au idei constructive, sunt sânguincioși și merită să fie implicați în astfel de evenimente de mediu, va fi organizată expoziția Salvatorii Pământului, unde, operele SALVATORILOR vor putea fi vizitate până pe 30 iunie!

Vă prezentăm câteva dintre desenele copiilor, preluate de pe paginile web dedicate, invitându-vă să dați share și like.

Maria, opt ani, București. Pentru că îi place să meargă pe bicicletă, ea crede că este cea mai bună soluție pentru protejarea mediului. Și, dacă, pe lângă acest lucru, putem recicla deșeurile, atunci întreaga planetă va fi salvată.

David Diaconescu, 10 ani, a inventat un aspirator subacvatic - *Aspirogunoaie 3000*, cu forma unui pește; pentru a se deplasa cât mai ușor prin apă. În partea din față este dotat cu un instrument în formă de cioc, cu ajutorul căruia strânge toate gunoaiile care au ajuns pe fundul mării. În jurul gunoaielor de pe fundul mării nu există niciun pește. Poluarea i-a omorât pe toți!

Nu moștenim pământul de la strămoși,
ci îl împrumutăm de la copiii noștri.

Maria Alexandra Popescu, clasa a II-a, Școala Generală numărul 156, București: *Trebuie să avem grijă de Pământ, pentru ca el să fie mereu frumos, înverzit și să nu-l distrugem prin acțiunile noastre.*

Teodora Soare, 12 ani, Brăila: prețuiește Pământul și tocmai de aceea el a devenit prietenul ei cel mai bun. În această dimineață, el i-a șoptit: „Nu mai suport! Ajutați-mă să ies din aglomerația de gunoi!” Dacă vom fi conștienți și vom salva Pământul, vom avea un viitor care nu va fi trist. Deci...Haideți să salvăm planeta!

Irina Elena Parfene, șase ani, Galați, a și participat activ la salvarea Pământului. Ea a plantat copăcei în curtea grădiniței, a udat florile, pentru ca acestea să ne asigure oxigenul de care avem nevoie, dar a strâns și peturile, pentru a contribui la reciclarea ambalajelor din plastic.

Lorand Paul, șase ani: Cred că pentru a salva mediul înconjurător ar trebui să folosim cât mai mult mijloacele de transport nepoluante și să îngrijim pădurile. De aceea am pictat biciclete, un tramvai și un troleibuz.

SĂPTĂMÂNA
MICULUI
ECOLOGIST

LUNI
Ud florile-n grădină
Și le îngrijesc.
De aceea cresc.
Toată lumea le admiră,
Iar eu le iubesc.

MARȚI
Din deșeuri și lipici
Tai aici, lipesc aici.
Un zmeu prietenos
Cu capul de hârtie
Și desenat frumos.
Are și funde, iată!
Și-o coadă colorată.

MIERCURI
Plec în drumeție
La pădure, cu colegii.
Ah, ce cânt, ce veselie,
Ce jocuri și ce întreceri!
Când plecăm facem curat,
Codrul trebuie respectat.
Noi nu rupem crengile,
Nu scrijelim trunchiurile!
Mușuroaie de găsim,
Frumos să le ocolim!
Cuiburile păsărilor
Le lăsam la locul lor.

JOI
Învățăm despre poluare
Și ce se-nîmplă cu peștii
În apele murdare.
Ce important e aerul curat
Și ce înseamnă teren defrișat.
Și zgomotul prea mare
Înseamnă poluare!
Să stăm și să gândim:
Al nostru e pământul,
Haideți să-l ocrotim!
Să nu rămân planeta,
Mai buni să devenim!

VINERI
Azi pe un panou mare
Lipește fiecare
Un rest de material
Ce-l păstra în zadar:
Sticlă sau plastic să fie,
Metal, polistiren, hârtie...
Jocul e așa: Cu verde
să încercuim
Ce putem să refolosim.
Cu roșu să marcăm
Ce trebuie la gunoi să
aruncăm!
Copii, ca și noi, ați aflat
Ce înseamnă un material
reciclat?
Nu e greu deșeuri
refolosibile să colectați
Și la centrele din oraș
să le predați!
Vă imaginați ce lume
tristă ar fi
Dacă resursele pământului
s-ar sfârși?

SÂMBĂȚĂ
Încă de dimineață ne
pregătim
Ziua micului ecologist s-o
sărbătorim:
Mergem la teatru, muzee
vizităm,
Prin parcurile umbroase ne
plimbăm.
Sau putem să realizăm colaje
Să desenăm și să pictăm
peisaje.

DUMINICĂ
Nu uit să mulțumesc
Că-n armonie cu oamenii
Și cu natura trăiesc.
Pentru toate descoperirile
Pe care le-am făcut,
Pentru oamenii buni
Pe care i-am cunoscut,
Pentru speranțele,
ideile, trăirile
Pe care le-am avut!

Liza VIȘAN, educatoare,
Ploiești (www.didactic.ro)